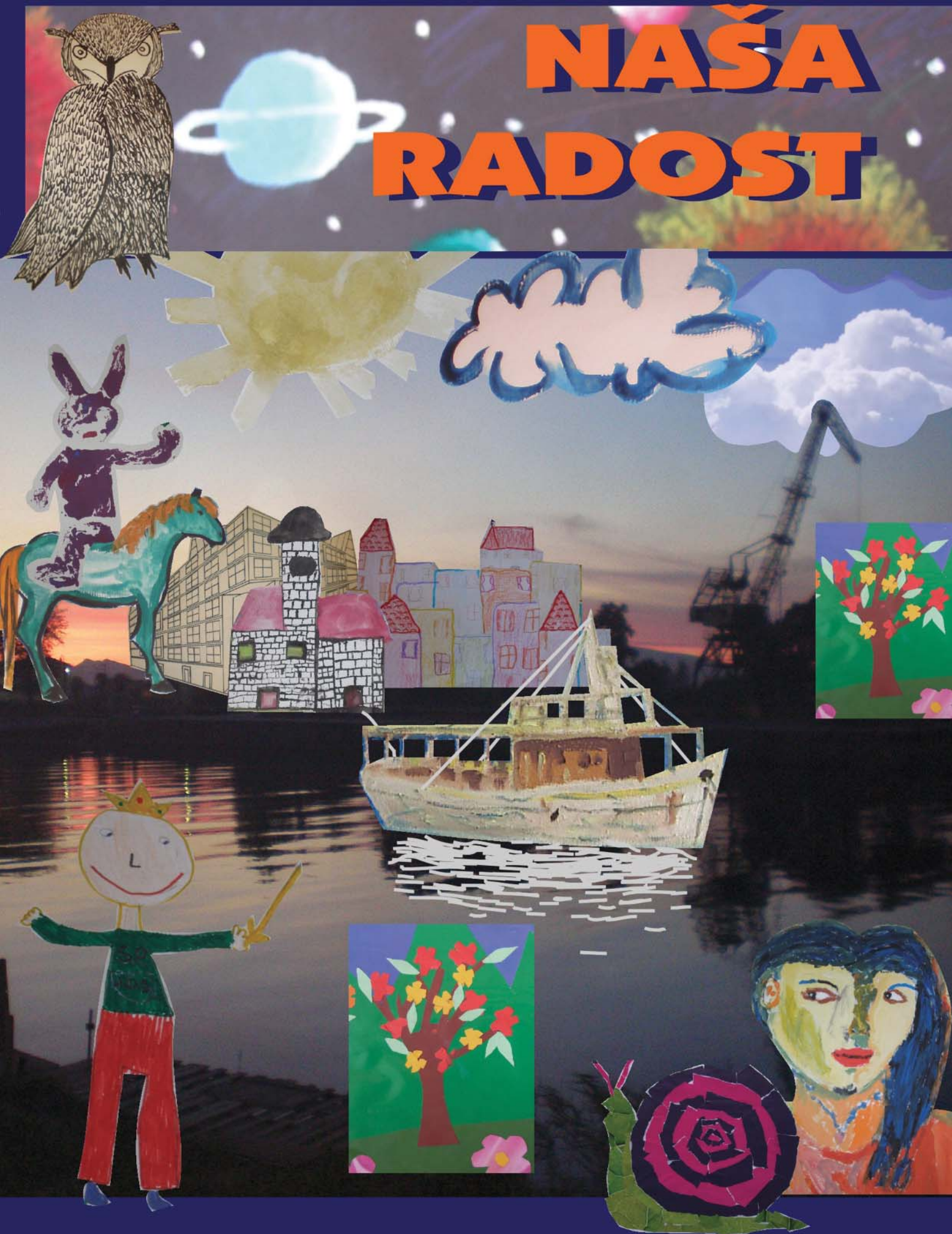

NAŠA RADOŠĆ

Učenički list Osnovne škole Stjepana Radića, Metković
STUDENI 2010. godina XXXII. broj 32.

SADRŽAJ

Riječ urednika	2
S Tinom u srcu na novom metkovskom trgu	3
Proslavljen Dan kruha	4
Prijem prvašića	5
Biciklijada	5
Obilježen Svjetski dan pješaka	6
Josip Laća	6
Tiho, o tiho, govori mi jesen	7
A zima srcu govori još tiše	7
Božićna priredba u našoj školi	8
Ljubav je, zapravo, svuda oko nas	9
Natjecanja Crvenog križa	10
Volonterski rad za Caritas	10
Nagrada Učiteljskog vijeća	10
Poplava u Metkoviću 2010	11
Nikša Kaleb – intervju	12
Projekt Na Neretvu misečina pala	13
Klokani bez granica	13
Naši učenici na natjecanjima 2009./2010.	14
Naši učenici na sportskim natjecanjima 2009./2010.	15
Naši mladi stvaratelji	16
Naši učenici stvaratelji	17
Zavičajni govor	18
Što da se radi nedjeljom?	19
Naš učenik državni prvak iz tehničkog	20
DVD Metković u posjetu našoj školi	21
Maškare	21
Pričam ti priču	22
Posjet Ornitološkoj zbirci	23
Tony Cetinski u Metkoviću	23
Naši malonogometasi.	24
Obilježen Dan škole	25
Život u Neretvi	26
Što znači zavičaj	27
I na kraju... malo zabave	28

EKOLOŠKI KUTAK

Naučili smo na satima ekološke grupe...

Prošla je još jedna nastavna godina u kojoj smo i dalje bili „Mali ekolozi“. No, nismo se bavili uređenjem školskog vrta jer su se stariji brinuli da vrt bude lijep i u cvijeću. Mi smo pokušali iskoristiti otpatke od plastike. Naime, naučili smo koliko je štetno bacati plastične i staklene predmete u prirodu, i koliko je vremena potrebno da se plastika razgradi. Stoga smo izrađivali ukrasne predmete od PVC vrećica, onih vrećica koje svakodnevno dobivamo kad nas roditelji pošalju u trgovinu. Naši ukrasi bili su izloženi na našem razrednom panou i svi naši gosti bili su oduševljeni njihovim izgledom. Naučili smo kako je dobro koristiti papirnate i krpene vrećice i kako bi bilo dobro kad se PVC vrećice ne bi uopće proizvodile. Tako bi se zaštitila priroda i imali bismo čišći okoliš. Naša učiteljica Žana dala nam je listove na kojima je zabilježeno koliko je vremena potrebno da se pojedini plastični i stakleni predmeti razgrade kad ih bacimo u prirodu ili u more. Pokazat ćemo ih svim našim prijateljima kako bi i oni bolje čuvali okoliš. Družeci se na satima ekološke skupine, naučili smo kako se trebamo brinuti za okoliš i što lijep i čist okoliš znači za naše zdravlje.

Mali ekolozi 3.e i 3.f

(Iva, Kata, Marija, Mario, Bruno, Dominik, Alen, Nikola, Marko, Ivana, Petra K, Petra D, Darija, Matija B, Marija V, Iva B, Iva, Luka, Tanja, Mateo)

Riječ urednika

Dragi učenici i učitelji,

evo iza nas je još jedna školska godina, a i slijedeća samo je već počela. Nismo se ni okrenuli, a već ulazimo u novu školsku godinu; još jednu godinu smo stariji, ali nadajmo se i pametniji. Neki od naših kolega su nas napustili, te otišli u srednje škole, neki su se sad tek upisali. Kao i svake godine, tako i ove, trudili smo se objaviti u listu što više raznolikih priloga, te učeničkih radova, literalnih i likovnih. Napravili smo jedan sažeti, ali nadamo se zanimljiv izbor. Najviše prostora smo posvetili radovima naših kolega, ali smo obilježili i mnoga događanja tijekom protekle školske godine. Pripremajući ovaj list, mnogo smo naučili, te prije svega dobro se zabavili uživljavajući se u novinarski posao. Ovim putem želimo se zahvaliti svim učenicima i njihovim učiteljima koji su doprinijeli stvaranju ovogodišnje Naše radosti, te preporučiti onima koji do sada još nisu neka nam se pridruže dogodne u stvaranju slijedećeg broja našeg školskog lista. Neka Vam čitanje našeg lista donese radost i uljepša ove jesenske dane.

Uredništvo

NAŠA RADOST

Učenički list Osnovne škole

Stjepana Radića Metković, listopad 2010.

Godina XXXII, broj 32.

Nakladnik:

OŠ Stjepana Radića, Metković

Za nakladnika:

Božena Nikoletić

Glavni i odgovorni urednik:

Dragan Sršen

Grafički urednik:

Blagotvor Grgurinović

Naslovnica:

Krunoslav Balog

Uredništvo lista:

Ivana Glavinić, Paola Kaleb, Luka Jeramaz, Emil Dominiković, Anamarija Pilj, Matija Matić, Nikola Vugdelija, Marija Rastočić, Anastazija Jerković, Mario Nikolac, Lea Kaleb, Hrvoje Erceg, Iva Jerkić, Zdenka Obšivač, Mario Popović, Nevenka Mostarac, Ivana Trogrlić, Lara Laskač

Izrada fotografija:

Foto Veraja, vlastiti izvori

Tisak:

Tiskara Plećaš, Metković

Naklada:

800 primjeraka

S TINOM U SRCU NA NOVOM METKOVSKOM TRGU

Prođe još jedno školsko prijepodne, nas dvije vraćamo se svaka svome domu. Užarena, poluprazna ulica, djeca su se već razbježala zbog neobične vreline proljetnog dana. I mi smo „danas zgnječene veličinom neba” u ovoj našoj, kao i u onoj Ujevićevoj Nostalgiji svijetlosti, zgnječene težinom školskih zadaća, veličinom mladenačkih želja i htjenja.

*„Dotle slavno Sunce, kao ruža strasti,
baca svijetle zrake preko vodopada...”*

Ne, ne čini nam se, čuje se šum vode, šum kristalnog slapišta što se „u obilnim mlazovima” slijeva niz široke stube u zasebnom dijelu novog metkovskog trga na koji su upravo kročile. I preko tih stuba

*„vodokok svoju pjesmu snenu
ponovo s bolnim šumom jeca.”*

Sjedosmo na tek isklesane klupe čija je pahuljasta bjelina ukvirena toplinom drveta. Nedavno zasađene (Matoševe) mačuhice vedrinom svojih boja prikrivale su samoću i pustoš koja se osjećala na novom trgu. Imamo li snage svijet oko sebe gledati očima djeteta, radoznala, razdragana, nevina djeteta koje se čudi, pita, koje se raduje, jer „velik sam bio dok sam bio dijete”, kaže pjesnik.

Pjesnikove su riječi zastale iznad rumora vode, vode na našem trgu:

*„Sa svakim nešto dijeliš, i više vas ste isti.
I pamti da je tako od prastarih vremena.
I svi se ponavljamo, i veliki i čisti,
Kao djeca što ne znaju još svojih imena.”*

Iz kojeg je gorkog bola, iz kolike su samoće i patnje niknuli ovi stihovi? A odmah potom u pjesmi slijede, sjećamo se:

*„Ne boj se! Nisi sam! Ima i drugih nego ti
koji nepoznati od tebe žive svojim životom.”*

Iako tek odnedavno jesmo djeca koja znaju svoja imena, čini nam se da razumijemo stihove:

*„Strášno je ovo reći u uho oholosti,
no vrlo srećno za očajničku sreću,
da svi smo isti u zloći i radosti,
i da nam breme kobi počiva na pleću.”*

Nas dvije još smo „u znaku traženja” i sretne što se divimo stihovima pjesnika, što u njima pronalazimo i svoje misli i svoje osjećaje.

Vanjština nas ne čini jednakima i boljima, prava vrijednost i srž ljepote krije se u nutринi svakog čovjeka. Tako smo jedinstveni, zapravo tako obični ne znajući svoju ulogu dok prstima prelazimo po zagonetnim stranicama svog života.

*„Tihi žamor djece u kolu i smijehu
Dopire do misli na samotnoj klupi...”*

Spirala, Lucija Krstičević, 5.c

Gotovo se začudismo što nismo više same na trgu, vrijeme je neosjetno letjelo dok smo mi iščitavale Ujevićeve stihove. Noć ipak ne možemo čekati. Nadamo se da će novi trg u skoro vrijeme postati dio duše našega grada, da će neka duša u zvjezdanoj noći, dok mjesec bude srebrio vodu na njegovu slapištu, šaptati:

*„Noćas se moje čelo žari,
noćas se moje vjeđe pote;
i moje misli san ozari,
umrijet ću noćas od ljepote.”*

Jela Korica i Kristina Zovko, 8.c

PROSLAVLJEN DAN KRUHA

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje manifestacija je koja se svake godine obilježava u mjesecu listopadu. U našoj školi svečanost je održana u srijedu 28. listopada gdje se uz molitvu i simbolično blagovanje kruha zahvalilo Bogu na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili obasuti. Poučiti mlade o kruhu kao izrazu životne i duhovne snage bila je glavna zadaća svih učitelja, ravnateljice i roditelja naših osnovaca. Stolovi su u učionicama bili prepuni ocharavajućih mirisa i boja, blagovalo se u jelo domaće pecivo i kolači, uživalo se u plodovima plodne neretvanske zemlje. Škola je u trenu postala prava raspjevana pekarnica; školskim hodnicima je odzvanjala pjesma

i prigodni recitali koje su za svečani blagoslov pripremili učenici sa svojim učiteljicama.

U svečanom su programu sudjelovali učenici od 1. do 8. razreda. Tako je č. s. Vedrana Krstičević sa zborom učenika Škole ovu svečanost upotpunila prigodnim pjesmama; recitale su sa

svojim učenicima pripremile učiteljice Snježana Bebić i Aleksandra Lukić Skelić; kratki igrokaz su uprizorile učenici Sandre Šutalo, a zdravicu s pjesmom su izveli učenici učiteljice Marijane Curić. Još su se obilježavanju sa svojim učenicima pridružile u različitim aktivnostima (izložbe, panoji, likovni i literarni radovi, estetsko uređenje i dr.) učiteljice Marija Bačilo, Meri Pehar, Lajla Volarević, Marija Volarević, Iva Obradović, Jelena Bartulović, Cvijeta Brajković i Dušica Vučina. Svečanost obilježavanja Dana kruha u školi koordinirala je učiteljica Aleksandra Lukić Skelić, a svečani blagoslov u 12 sati udijelio je fra Filip Mimica koji je uz don Marinka Jurišina u svim razredima Škole dijelio blagoslov učenicima okupljenima sa svojim razrednicima oko zajedničkog stola.

ZA RAZMISLITI:

Fotografirano u dvorištu naše škole nakon velikog odmora:

ZAGAĐENI OKOLIŠ I BAČENA HRANA

Vidite li ovo? Ovo nije u redu.

Ostavljate marendu na podu, na stepenicama, na ogradi ...Čemu služi koš?

Valjda znate, za otpad koji nam više ne treba tj. boce, papiri, omot od slatkiša... A ne za marendu koju primete u školi, pa je bacite, gurate, dobacivate i dr. umjesto da se sjetite da se marena u školi prima I treba ju pojesti, a ne bacati. Jeste li se sjetili djece u Africi koja gladuju i žedaju, dok vi ovdje imate sve, i hranu i vodu. Ne rušite okoliš otpadom, i sjetite se čemu služi hrana.

Gladna afrička djeca

Ivana Glavinić, Paola Kaleb
i Matija Matić, 5.b

PRIJEM PRVAŠIĆA

U školi je 4. rujna 2009. održana prozivka i prijam učenika prvih i petih razreda. U 8 sati razrednici su prozvali petaše raspoređene u šest odjeljenja. Razrednici su: Meri Pehar, Neda Grbavac, Ana Kuran, Nataša Jakišić, Boris Brčić i Jasna Brnas Katić. Uz prigodan program dobrodošlice i učenici prvih razreda su prozvani i raspoređeni u šest odjeljenja. Učiteljice su: Nada Šunjić, Vlatka Majčica, Ivana Popović, Anđelka Obradović, Valentina Crnčević i Anka Milinković. Prigodni program su pripremile učiteljice: Snježana Bebić, Marijana Curić, Anka Milinković i Sandra Šutalo.

SKUPLJAMO BODOVE NA POLIGONU

BICIKLIJADA

O d ove školske godine u našoj školi se provodi projekt Biciklist, koji je dio godišnjeg plana i programa rada škole. Polaznici ovog programa osposobljavanja bili su učenici petih razreda, točnije njih 95. Glavni cilj ovog projekta bilo je stjecanje znanja, vještina i navika koje će omogućiti učenicima da se nakon završetka osposobljavanja pravilno ponašaju u prometu, bilo da su pješaci ili da upravljaju biciklom. Program se provodio kroz dva dijela: poznavanje propisa u prometu, te praktičan rad na upravljanju s biciklom. Najbolje ekipe sudjelovale su na školskom, a imat će

priliku pokazati svoja znanja i na županijskom, odnosno državnom natjecanju. Program osposobljavanja bio je besplatan, odnosno troškove je snosila autoškola "Žabac". Organizatori projekta bili su autoškola "Žabac", HAK, Policijska postaja Metković i naša škola. Dana 5.6.2010.g. održao se poligon za učenike petih razreda ispred na igralištu naše škole. Natjecatelji su morali prelaziti svakakve obuke i testove da dođu do 1.mjesta. Bodovi s poligona zbrajali su se s bodovima iz testa kojeg su svi biciklisti pisali i položili, pa su tako došli do osvojenih medalja i pehara.

- 1.mjesto: Lucija Rodin 5.d**
- 2.mjesto: Josip Mioč 5.d**
- 3.mjesto: Antonio Matičević 5.c**

napisala: Ivana Glavinić 5.b

OBILJEŽEN SVJETSKI DAN PJEŠAKA

Povodom Svjetskog dana pješaka koji se obilježava 6. listopada naša škola je provela akciju Volim hodanje u organizaciji Plive, a pod pokroviteljstvom Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske. Akcija Volim hodanje provodi se već nekoliko godina i humanitarnoga je karaktera. Ove godine, za svaki prehodani kilometar metkovskih osnovaca, Pliva će donirati 1 kunu za Hrvatsku gorsku službu spašavanja. U akciji je sudjelovalo 660 učenika, od 3. do 8. razreda, koji su hodali pola sata i to od škole Zvonimirovom ulicom do platana, pa su se Ulicom oca Ante Gabrića spustili do kina i nastavili Starčevićevom ulicom do Sportske ulice pa natrag do škole. Svaki je učenik tako prehodao 2 kilometra, a ukupno svi zajedno 1320 kilometra. Upravo će toliko, tj. 1320 kuna, Pliva donirati za Hrvatsku gorsku službu spašavanja. Cilj ove akcije je da svaki čovjek prihvati ovu zdravu tjelesnu aktivnost te da redovitim hodanjem u pravilnom položaju tijela tijekom 30 minuta minimalno svakog dana uistinu povoljno utječe na cjelokupno zdravlje.

Matej Erceg, 7.a

Kukac, Marin Grnječ, 4.a

Naši šetači u akciji

KNJIŽEVNI SUSRET JOSIP LAĆA

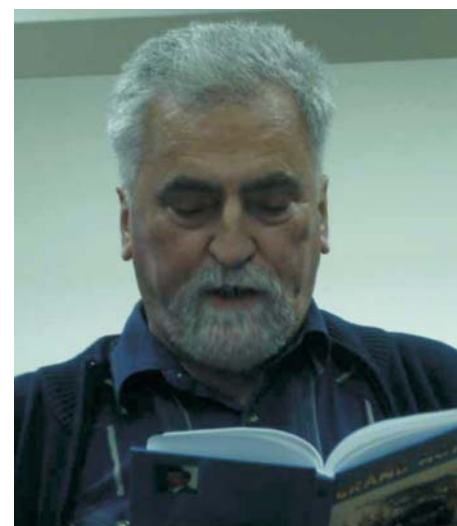
Utorak, 27. listopada 2009., našu školu je posjetio književnik Josip Laća. To je u ovom Mjesecu hrvatske knjige drugi književni susret koji se

održao u Školi, a ovom prilikom susretu su nazočili učenici sedmih i osmih razreda. Književnik Josip Laća je učenicima poznat kao autor popularnih dječjih romana (Kamion trubi dvaput, Gospodar od Ključa, Dobri duh rijeke, Ovdje čuva King, Pa Šu, Alfi se vraća kući). Najveću pozornost i zanimanje je ipak izazvao ljubavni krimić za tinejdžere Grand hotel kojeg će učenici Škole imati prigodu čitati kao lektiru u 8. razredu. Nakon čitanja najzanimljivijih ulomaka, književnik je bio raspoložen odgovarati na mnogobrojna pitanja učenika. Na taj način učenici su otkrili pojedinosti iz života i stvaralaštva ovog književnika. Za kraj Josip Laća je poručio: U ovom mjesecu naročito čitajte knjige jer vas knjige uče i oplemenjuju. Zapravo, neka vam ovo bude godina knjige i svaki dan

pročitajte nešto za sebe. U ugodnoj atmosferi pisac je rado potpisivao knjige, a i školska knjižnica je bogatija za jedan lektirni naslov.

Lea Kaleb, 7.a

Jesenji vjetar

Gdje je vjetar! Još je prošli tjedan bio tu, sigurno se sakrio u nekoj šumi i zasvirao svoju staru jesenju gitaru. Možda tiho spava u krošnjama ili se igra s oblacima?

Baš mi nedostaje ovaj jaki jesenji vjetar koji posvuda raznosi male listiće što lagano

padaju na prašnjavi put. Putovi su puni lišća, ali vjetar ih više ne raznosi. Nadam se da će se uskoro vratiti.

Došao je i taj dan. Vjetar se vratio. Sretno sam uskliknula i nastavila dalje uživati u prelijepom jesenjem vjetru.

Iva Ivanković, 5.a

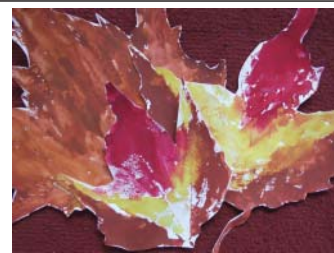
(pozadina: Lišće, Josip Volarević, 3.c)

KIŠA

Počela je rana jesen. Kiša pada skoro svaki dan. Kiši se veselim zato što

Lišće, Matea Goluža, 3.c

Lišće, Petar Borovac i Lana Bačić, 1.e

je zrak malo svježiji i što je natopila polja, vrtove i cvijeće. Nije mi baš drago što pada često. Ne mogu se igrati. Rado slušam kapi koje udaraju o moj prozor, iako me ti udarci rastužuju. Radije bih slušala cvrkut lastavice.

Marija Kiridžija, 4.b

Moj vrt u jesen

Tok... Tok... Tok... "- Probudilo me prigušeno tapkanje malih kišnih kapi o prozorsku dasku. Lijeno sam se ustala iz kreveta i bacila pogled na svoj prekrasni vrt. Bila sam iznenađena. Nad mojim vrtom nadvili su se tmurni, prijeteći oblaci. Rastužila sam se. Baš sve u mom vrtu podsjetilo me na JESEN... Zapanjeno sam gledala promjene u vrtu. Priroda je „smotala” svoj zeleni tepih prošaran šarenim cvijećem i razdraganim kukcima. Vrt je izgledao nekako tužno. Od grma crvene ruže ostalo je samo trnje. Tratinčice su uvenule, a više nije bilo ni lastavica da bi svojom pjesmom uveselile vrt. Izgledao je pot-

Jesen na sceni kazališta, Vanesa Čemeraš, 3.e

puno prazan, a jedine boje koje ste mogli vidjeti, bile su crvena i žuta boja otpalog lišća. Jesen kao da je došla preko noći i svojim čarobnim kistom prebojila cijeli grad. Promatrajući gole grane kako se lijeno njišu na blagom vjetru, primijetila sam malenu zraku

sunca. Snažno se probijala kroz guste, tamne oblake i obasjavala mlado stablo jabuke. Bilo je puno crvenih plodova spremnih da daju svoj doprinos majčinoj piti od jabuka koja će svoj jesenski miris širiti cijelom kućom. Dugo sam tako stajala i razmišljala o jeseni. Istina moj vrt mnogo se promijenio, no tješila me pomisao da će se sve preporoditi s novim proljećem. Nešto me trgnulo iz razmišljanja. Bio je to moj pas Floki. Glasno je lajao i skakutao pozivajući me na igru. Brzo sam se obukla i zajedno s Flokijem potrčala u susret jeseni koja me čekala u mom vrtu raširenih ruku.

Ivana Glavinić 5.b

JESEN

Jurne vjetar
Krošnje tresе
Boje s grana
Svud raznese.

Huči vjetar
I zvižduka,
A njegova
Šumna ruka
Nosi s grana
Lišće žuto,
Sa svih grana
Otrgnuto.

Žuto lišće
Na tlo palo
Šuteć dugo
Sunce zvalo.

Ivana Glavinić 5.b

A ZIMA SRCU GOVORI JOŠ TIŠE...

ZALEPRŠALE SU SNJEŽNE PAHULJE

Zazvonila je budilica koja poziva u školu. Kao i inače, nisam htjela ustati iz tople postelje. Strašila me sama pomisao na današnje predmete. No, što se mora, mora se. Žurno sam se spremala za školu. Krajičkom oka kroz prozor sam opazila nešto čudnovato. Zastao mi je dah. Nisam vjerovala svojim očima. Dobro sam protrljala oči i uštipnula se za obraz. Tada sam shvatila da ne sanjam. Snježne pahulje razigrano su plesale valcer. Lice mi se ozarilo. Tada su nestale misli o matematici, prirodi, hrvatskom, a nastali su planovi o snježnom popodnevu. Ovog jutra hladnoća se nije osjetila jer je srce obavila sreća. Vrijeme u školi za čas je proletjelo. Odmor je bio naročito živahan. Kuglice raznih oblika letjele su na sve strane. Na svakom licu sjao je osmijeh iz srca. Mi

Snjegović, Katarina Previšić, 1.c

smo se smijali, a nastavnice su se hvatale za glavu kad su nas vidjele mokre do kože s pahuljicama u kosi. Popodne sam sa prijateljicama krenula u šetnju. Oduševljeno smo promatrale Predolac u bijeloj haljini s biserima oko vrata. Izgledao je čudno. Vrlo često grude su bile nestašne. Letjele su u mobitele, otvorene prozore ili pak glavu. Ivanin kišobran koji je služio kao štit od letećih kuglica, Mirmini anđeli u snijegu, Sarin osmijeh i promrzlo lice, Klarine neuspješne grude i snjegović te moje potpuno mokre hlače od pada, duboko su se urezale u moje sjećanje. I evo, snijeg još uvijek pada. Sada pahulje izgledaju poput bijelih krijesnica. Nadam se da će moj grad još dugo ostati pod bijelim, baršunastim pokrivačem.

Petra Kiridžija, 6.b

BOŽIĆNA PRIREDBA U NAŠOJ ŠKOLI

Na kraju prvog polugodišta, kao i svake godine, u holu škole je održana Božićna priredba, koju su pripremili učenici i njihovi nastavnici. Isusov rođendan kršćani slave već preko 2000 godina, a poruka je uvijek ista:

Neka radost Božića ostane u srcima kroz cijelu godinu, a ne samo u ove blagdanske dane, i da tu radost trebamo podijeliti s drugima, jer to je poruka Božića i njegovog slavljenja. Nažalost, premalo ljudi se odazove tom pozivu, i zato je svijet i dalje ovakav kakav jest. Bilo kako bilo, Božiću se vesele svi, a ponajviše, naravno, mala djeca. Među njima su i učenici naše škole koji su nam i ove godine bili pripremili zanimljiv i originalan program. Program se je sastojao od prigodnih pjesama, recitala i igrokaza. Program su osmislile Andrijana Kiridžija, Snježana Bebić, Marijana Curić, Danijela Bukovac, Marija Bačilo, Julita Bakalar, Kata Senta i Aleksandra Lukić Skelić, a na kraju je nastupila, sada već tradicionalno, klapa učiteljica koje je uvježbala Aleksandra Lukić Skelić. U izvedbama su

sudjelovali učenici od 1. do 8. razreda. Učiteljica Aleksandra Lukić Skelić također se predstavila sa svojom dramskom skupinom. U publici su naši mnogobrojni učenici, skupa sa svojim roditeljima, s osmi-

jehom pratili ovu lijepu svečanost, a predprazničko raspoloženje bilo je i više nego sveprisutno u školi tih dana.

Cestitajući nadolazeće blagdane, nazočnima se obratila ravnateljica Božena Nikoletić: „Cijenjene kolege učitelji, dragi učenici i roditelji. Dočekajmo rođenje malog Isusa, započnimo novu godinu i neka trajno ostanu u našim srcima i budu nam poticaj za sva naša djela sljedeće misli: *Nastojmo činiti dobro, nastojmo vidjeti dobro, nastojmo govoriti dobro, nastojmo oko dobrote kao što zemlja i nebo nastoje oko života. I kao što bez zemlje i neba nema života, tako bez dobrote nema ni nas.*”

ŠTO JE BOŽIĆ

Gledam kroz prozor svoje tople sobe modro nebo. Čini mi se da mi se jedna zvjezdica smiješi. Gle, jedna mi maše, nasmijah se od uzbuđenja. Kad sam malo bolje pogledala, vidjela sam da... ne, nije to zvjezdica, to je lijepi, bijeli anđeo. Došao je do prozora, uzeo me za ruku i poveo. Čvrsto sam stiskala svoju lutkicu u ruci. Željela sam mu reći da želim vidjeti mnogo toga iz nebeskih visina, a on me u tom trenutku spusti na prozor iz

kojeg je dopirao plač. Povirila sam unutra i vidjela djevojčicu kako plače na svom trošnom krevetu. Htjela sam pitati anđela zašto je tužna, ali sam tada shvatila pogledavši bolje staru i oronulu kuću u kojoj živi ta djevojčica. Shvatila sam. Božić je, a ona ništa nije dobila. Pokucala sam na prozorsko staklo, a ona mi je otvorila. Pružila sam joj svoju lutkicu i ugledala na njenom licu najljepši osmijeh. Sada znam, Božić nije samo primanje darova,

Božić je ljubav među nama, Božić je mir i dobrota među svima. Sretna sam jer sam

nekoga učinila sretnim. Sada znam što je Božić!

Petra Krvavac, 3.f

Jaslice, Mara Majić, 8.a

Pozadina: Spirala, Viktorija Grbavac

LJUDSKA DOBROTA UNIŠTAVA ZLO

Velike ljude prepoznamo po djelima. Za velika djela ne treba snaga niti junaštvo. Dobrotu ovom svijetu poklonili su obični ljudi oko nas.

Bezgraničnu ljubav, dobrotu i nenasilje pokazali su ovom svijetu Majka Tereza i Otac Ante Gabrić. Svojim primjerom uče nas da ne možemo promijeniti svijet, ali možemo sebe. Nije teško biti bolja osoba, samo treba odlučiti.

Stari recept za to jest: pomiješati strpljenje i razumijevanje, dodati malo žrtve i plemenitosti, te to pokloniti potrebitima. A njih je oko nas puno.

Svijet nije ni dobar ni zao, ali je jedini i naš. Zato ne smijemo dozvoliti da nam zlo naraste, moramo ga čupati dok niče, da ne naraste veliko. Sijati moramo dobrotu i ljubav.

Lucija Leontenko, 7.f

MOJA CRKVA

Upodnožju prekrasnog šumovitog brežuljka smjestila se crkva sv.Ilije. Stoljetno zdanje satkano je od bijelih kamenih ploča. Hrastova vrata još uvijek čvrsta odolijevaju zubu vremena. Iznad vrata, sat, stoljetni sat koji me svojim kucanjem upozorava na točnost vremena. Kad ulazim u crkvu, zaboravim na vanjski svijet. Ne možeš ući u crkvu, a da ti ruka ne posegne za bar malo blagoslovljene vode. Četiri reda hrastovih klupa krase crkvu. Po njima raštrkani vjernici skrušeno se mole. Ispred njih oltar s kipovima ljudi koji su se svojim djelovanjem istakli i pomagali drugima. Isus raspet na križu i njegova majka u čijim očima vidim blaženstvo i mir, stoje ispred oltara. Često sam u crkvi. Tamo se osjećam opuštano. Na trenutke zaboravim na školu i školske brige. Ona je oaza mira i tišine, ona je pravo mjesto za molitvu. U crkvi sviram orgulje i pjevam duhovne pjesme. One me odnose u neki drugi svijet. Kad izlazim iz crkve, osjećam se kao da mi je u srcu nešto laknulo. Neki moji grijesi i tajne stavljeni su u njezinim

skrivenim ispovjedaonicama. Skriveno u Božjem srcu koji mi daje snagu za ići dalje.

Tomislav Čendo 6.e

Harfistica, Toni Žderić, 1.e

Različiti po djelima

Moja mi majka često kaže: "Sine, budi čovjek!" Ne sjećam se mi je ikada rekla: "Sine, budi lijepo odjeven!" Svi rado gledamo dobro i moderno odjevene ljude i želimo biti kao oni. Svima nam je postalo važno kako izgledamo, a ne kakvi smo ljudi. Oči su nam zadovoljene, ushićeni smo lijepom i modernom odjećom poznatih osoba. Što li sve prekriva skupo odijelo? Lakše je prekriti tijelo, nego imati srce puno ljubavi i dobrote. Ni jedno odijelo ne može sakriti veliko srce, jer samo nas srce određuje kao ljude. Po odijelu možemo biti jednaki, ali po djelu možemo biti veliki i mali, dobri i loši, poznati i nepoznati.

Marin Mateljak, 7.f

Kod bake u Trogiru

Moja mama je rođena u Trogiru. Svaki moj posjet baki i djedu je za sjećanje. Na starom ognjištu vatra gori, nad njim visi komoštra a na drugoj strani trinoge, a na njima u teći brudet. Did je rekao da se strpimo pa ćemo svi za stol i pojest brudet, a oni malo stariji potiča popiti malo vina. Sve odiše s ljubavlju i mirisom. Prekrasne viole krase bakinu strugu. Posađeni su u starinskim posudama od lima nad jednim djelomodne koju je splela vinova loza. Pogled mi zapne za vitrinu punu rezbarije i prozore nad kojima škure ne daju suncu da uđe. Popnem se u sobu a na postelji sukanac. Na jednom bijeli a na drugom crno-bijeli, kao šakovske figure. Na prozore karniša sa izvezenom zavijesom dominira prostorom. Kušini kao da poziraju pa se malo bacimo na postelju i stanemo. To je ljubav to je doživljaj to je sjećanje.

Karmen Jelčić 6a

Ljubav vjetra i vrbe

Došlo je proljeće, a s njime i vjetar. Ove godine vjetar se zaljubio u vrbu, prošle u trsku, a pretprošle u jabuku. Te prošle ljubavi nisu dugo trajale. Vjetar misli da je ove godine našao pravu ljubav, Vrbu. Svaki dan joj svira serenade i donosi najljepše cvijeće. Vrba mu se zahvaljuje tako što pleše u ritmu njegovih serenada. Pred kraj proljeća će organizirati pir. Pozvali su sunce i trsku da im budu kumovi. Slavit će se puna dva dana. Nakon pira doći će red i na djecu. Vrba će roditi kćer, malu vrbu koja će svirati i plesati. Izgleda da je vjetar napokon našao pravu ljubav.

Domagoj Mijočić 6.a

DRAGA ANA

Teško mi je zamisliti što sve prolaziš u ovim danima bezumlja, patnje, gladi i ljudske zloće. Još je teže čitati tvoja pisma natopljena strahom od neizvjesnosti i suzama mladog bespomoćnog čovjeka s planovima i idealima za koje u paklu i beznađu rata nema mjesta. Planirati i sanjati je tako ljudski, tako utješno, no ratna zbilja mijenja boje i okuse svakodnevnice. Pišem ti nakon više od pola stoljeća odmaka od tvoje svakodnevnice, no svježe okrnut vjetrovima našeg rata, drugačijeg od tvog, ali u biti, rata. Ne mogu za sebe reći da sam dijete rata, no moj roditelji su ga prošli i još su im svježja sjećanja. „Ne

ponovilo se”, kažu i ne vole puno pričati. Ne znam koje riječi utjehe da ti napišem, kako ti mogu izmamiti osmijeh na usne ili iskru sreće u tužne oči donijeti, ali ti svakako mogu reći da još puno djece trpi nepravdu i sramotu kakovu si i ti proživljavala. Tisuće očiju nedužne djece čeka da se razidu teški oblaci rata negdje u našem nepravednom svijetu i zraku sunca namijenjenu baš njima. Čekaju da obasja svako lice i istjera tugu iz srca. Ti si nam svima razlog da vjerujemo da se i najteži trenutci mogu proći, da nas mržnja i želja za osvetom ne okrnju.

Tvoj Matej, 8.e

NATJECANJE CRVENOG KRIŽA

Učenicima naše škole sudjelovali su na Međužupanijskom natjecanju podmlatka i mladeži Crvenog križa Splitsko-dalmatinske i Dubrovačko-neretvanske županije koje se održalo 10. travnja 2010. u OŠ Marina Držića u Dubrovniku. Cilj natjecanja je motivirati mlade osobe za humanitarno djelovanje u zajednici i okupiti ih radi razmjene iskustava i ideja, te popularizirati rad Crvenog križa među mladima. Prije samog natjecanja upriličen je mimohod sudionika preko Straduna do škole u kojoj je u 10 sati svečano otvoreno natjecanje. U ekipi podmlatka naše škole sudjelovali su učenici: Marin Mišanović, Domagoj Crnčević, Marija Bajo, Milena Pačić, Lora Pavlović i Marija Bošnjak. Ekipu su za natjecanje pripremale:

Vesna Pavlović, učiteljica biologije i Nela Orlović, voditeljica GD Crvenog križa. U natjecanju je sudjelovalo 15 ekipa u kategoriji podmlatka, a sadržaj natjecanja sastoji se od provjere znanja o Pokretu Crvenog križa, međunarodnom pravu i ljudskim pravima, te praktičnog dijela provjere znanja i vještina iz pružanja prve pomoći unesrećenima. Učenici su pokazali zavidnu razinu znanja, a posebno su se istakli u praktičnom dijelu natjecanja.

I MOJA KAPLJA POMAŽE GA TKATI. VOLONTERSKI RAD ZA CARITAS

Povodom nedjelje Caritasa učenici Marija Bošnjak, Marin Mišanović, Domagoj Crnčević, Ana Gnječ i Lora Pavlović skupa s nastavnicom Vesnom Pavlović, voditeljicom dodatne nastave iz prve pomoći, posjetili su župni Caritas. Gđa. Merica Jeramaz, voditeljica župnog Caritasa, upoznala nas je s akcijama koje provode s ciljem pomaganja siromašnih, te bolesnih i starijih osoba na području naše župe. Istakla je da je rad svih članova besplatan tj. volonterski. Naučili smo da je Caritas djelatna ljubav, ljubav prema bližnjemu, glas obespravljenih, nada i pomoć potrebnima, srce s mnogo darežljivih ruku koje grade bolji svijet kao civilizaciju ljubavi. Nakon ugodnog razgovora pomogli smo u razvrstavanju namirnica i nadamo se da smo ugradili barem djelić sebe u sve one kojima će prikupljena sredstva uljepšati život bar na jedno vrijeme.

NOVOSTI U NAŠOJ ŠKOLI

NAGRADA UČITELJSKOG VIJEĆA

Od ove školske godine, odlukom Učiteljskog vijeća nagrađuju se učenici osmih razreda koji su u svih osam razreda postigli uspjeh 5,0, te bili uzornog vladanja. Ove godine su takav rezultat postigle učenice (na slici redom slijeva na desno): Klara Dominiković, 8.b, Josipa Rendulić, 8.b, Sunčica Kosović, 8.d, Anamarija Jarak, 8.a, Antonia Obšivač, 8.e. Čestitamo djevojkama, te im želimo puno uspjeha u daljnjem školovanju.

VODA

Žedna sam. Otvorim slavinu, nalijem čašu vode i napijem se. Tako je jednostavno. Nikad ne pomislimo što bismo bez vode i koliko

nam je važna i kako je bez nje život nemoguć. Još manje razmišljamo koliko malo poštujemo tu prirodnu tvar i čuvamo njezinu snagu i čistoću.

Ponekad se priroda pobuni i pokaže svoju moć nad ljudima. Nedavno smo imali priliku vidjeti svu nevolju i očaj ljudi kojima je Neretva prodirala u kuće i napravila štete. Ulice su se pretvorile u potoke, dvorište i polja u jezera, a kuće su bili otoci. Promet je bio blokiran. Strah i panika vladali su među ljudima. Svi su pričali kako može biti opasno. Ipak se smilovala i smirila.

Trgnem se iz ovog razmišljanja. Pogledam u čašu s vodom i kažem: „Hvala ti vodo što postojiš!”

Jona Skelić 6.e

VODA

Bili smo na zimskim praznicima. Kiša je padala iz dana u dan. Rijeka Neretva je nabujala. Stvorile su se podzemne vode. Moj grad je doživio katastrofu. Poplavljen je!

Proglašena je elementarna nepogoda. Taj prizor, ta slika bila je užasna. Nema ulica, sve je voda, kuće u vodi, plastenici,

drveće, cvijeće-to je bio vodeni grad. Ljudi su bili blokirani, paralizirani, nikud nisu mogli. Čamci su bili jedino prijevozno sredstvo. Voda je ušla u kuće, uništila pokućstvo. Najbolnije je to što je uništila dušu njihovih vlasnika, njihove živote. Što su godinama stvarali, nestalo je u trenu. Mnogi su se sklonili od vodene stihije kod rodbine i prijatelja. Kad se voda povukla, vratili su se u svoje vlažne domove.

Voda je otišla, ali ostavila je gorak okus iza sebe. Dugo će proći dok se sve sanira i počne živjeti kao nekad!

Ante Perušić 6.e

UGOSTILI SMO NAŠEG NEKADAŠNJEG UČENIKA

Nikša Kaleb: Nisam baš puno razmišljao o tome da postanem rukometaš

U prošloj školskoj godini imali smo čast da nas posjeti naš veliki rukometaš, no također i stanovnik našeg grada, te bivši učenik naše škole, a danas jedan od članova Vijeća roditelja naše škole – Nikša Kaleb. Uz ugodno druženje, evo o čemu smo razgovarali:

- **Koje Vam je najdraže natjecanje u životu?**
- Pa zasigurno ono u Ateni 2004. kada smo bili prvi.
- **Koja Vam je pobjeda najdraža u karijeri?**
- Svakako pobjeda u finalu na OI 2004.
- **Kako je opet živjeti u Metkoviću?**
- Pa bilo je lijepo živjeti u Zagrebu, ali meni i mojoj obitelji mjesto je u Metkoviću.
- **Jeste li oduvijek htjeli postati rukometaš?**
- Počeo sam trenirati s 10-11 godina, u dobi kojoj ste vi sada, no nisam baš puno razmišljao o tome da postanem rukometaš.
- **Zašto biste preporučili rukomet mlađim naraštajima?**
- Iz više razloga. Prije svega, zato da ne sjede samo uz računalo, i da ne igraju samo play-station. Igrati rukomet je zdravo.
- **Koji Vam je najdraži suigrač u Hrvatskoj rukometnoj reprezentaciji?**
- Nikoga ne mogu izdvojiti kao najdražeg. Svi smo mi međusobno prijatelji. I dandanas se čujemo.
- **Kako vidite hrvatski rukomet za 2-3 godine?**
- Rukomet će za 2-3 godine svakako biti dobar kao i danas, pojavit će se još dobrih igrača. I mislim da ćemo tada imati dobre uspjehe kao i sada. U Hrvatskoj zaista ima jako dobrih igrača.
- **U kojem Vam je klubu bilo najdraže igrati?**
- Najdraže mi je bilo igrati u Metkoviću.
- **Zašto je grad Metković izvor tako dobrih rukometaša?**
- Nije to slučajnost. To ima veze vjerojatno i s genetikom, a i neke geografske karakteristike povoljno utječu na razvoj kvalitetnih rukometaša. Metković nije dao rukometaše u nekom kratkom periodu. Već dugo on daje kvalitetne igrače.

- **Jeste li igrali u inozemstvu?**
- Da. Igrao sam u Kataru jednu sezonu. Nakon toga sam se vratio u Metković. Nakon Metkovića nisam htio ići u inozemstvo zbog obitelji. Kasnije sam potpisao ugovor za RK Croatia osiguranje u Zagrebu. Tamo sam ostao 4 godine.
- **Koja Vam je bila najtraumatičnija utakmica u životu?**
- Nije bila rukometna, već nogometna, kada smo na EP izgubili protiv Turske u zadnjoj minuti. To je bilo šokantno.
- **Što vas je motiviralo da ne prestanete trenirati rukomet?**
- Zato što kad dijete krene trenirati rukomet, jedva čeka da ponovo ide na treninge. Iz tog se sporta mnogo nauči.
- **Jeste li dobivali plaću u srednjoj školi zato što ste igrali rukomet?**
- Da. Bio sam jako ponosan jer sam dobivao plaću u srednjoj školi, a moji vršnjaci nisu.
- **Koliko jedan rukometaš mora trenirati?**
- 3-4 sata dnevno, također subotom i nedjeljom, a odmarati se od 1.7.-1.8.
- **Zašto niste potpisali ugovor za klub koji Vas je nedavno pozvao?**
- Preko 20 godina se bavim rukometom... Moram se često voziti 10-12 sati dnevno u autobusu, više te leđa bole od tolikog sjedenja. Više mi se ne da.
- **Sviđa li Vam se više Metković ili Zagreb?**
- Puno mi se više sviđa Metković, jer Zagreb nema mora. Zagreb je zgodan za mlade ljude.
- **Kolike su prosječne plaće rukometaša u Hrvatskoj?**
- Zavisi kako kod koga. Plaće variraju, od 4000 EUR-a do 10000 EUR-a, a u inozemstvu do 20000 EUR-a. To su veliki novci, a da se do njih dođe treba mnogo truda uložiti.
- **Imate li neki hobi?**
- Hobi mi je ronjenje. No, ne samo to, već i podvodno snimanje.
- **Kako Vam je bilo u Plesu sa zvijezdama?**
- Baš sam se nedavno čuo sa svojom plesnom partnericom. Odlično, to je bila dobra zabava. Hvala Vam na ovom intervjuu. Želimo Vam mnogo sreće!
- Nema na čemu. Hvala i vama na pozivu.

(na slici Nikša kao učenik naše škole (u zadnjem redu prvi zdesna) s razrednicom Maricom Vukšom):

Razgovarale:
Lea Kaleb i Ivana Trogrlić, 7.a

PROJEKT NA NERETVU MISEČINA PALA

U školskoj godini 2009./2010., 2.d r., pod vodstvom učiteljice Marijane Curić, tijekom izvannastavnih aktivnosti, radio je projekt „Na Neretvu misečina pala”. U

Dan kruha, listopad 2009.g.

njegovanju naše tradicije služili su se izvornim podacima i materijalima te prethodno stečenim znanjima. Iz navedenog programa koji je obuhvaćao razne igre, pjesme, brojalice, zdravice i plesove, za izvedbu povodom obilježavanja Dana kruha u listopadu 2009., u našoj školi, djeca su izvela „Zdravicu”. Za božićnu priredbu imali su pjesmu „Kolendo”, a povodom obilježavanja Dana škole, u GKS, potrudili su se upriličiti jednu plesnu izvedbu narodnog karaktera-Kolo igra, u dvadeset i dva. Glazba je izvorna, a koreografiju su izmislili sami. Cjelokupan projekt je zahtijevao i prigodnu odjeću pa su za curice sašili haljine, a za dječake košulje prema izvornim neretvanskim krojevima. Tako su obogatili svoj scenski nastup i omogućili daljnji kvalitetniji rad.

U projektu su također sudjelovali vanjski suradnici, dva brata, Ante i Petar Čelić, koji su Marijanu i njezine učenike pratili na nastupima tamburicom i gitarom te su na taj način bitno doprinijeli kvaliteti njihovog rada i scenskog nastupa.

Kolo igra, u dvadeset i dva, Dan škole, 11.6. 2010.

TKO JE TKO KOD NAS U MATEMATICI

KLOKAN BEZ GRANICA

U protekloj školskoj godini, u našoj se školi po prvi put održalo međunarodno matematičko natjecanje „Klokan bez granica” u kojem su sudjelovala 74 učenika naše škole. Natjecanje je održano 25. ožujka 2010.g. u organizaciji Hrvatskog matematičkog društva. Nagradjeni učenici naše škole bili su: Luka Grgić, Marin Brečić, Iva Tomić, Karlo Šutalo, Marta Jelavić, Anamarija Kozina, Matej Mustapić i Antonio Dominiković, dok je povjerenik natjecanja bila učiteljica Marijana Curić. Čestitamo najboljima.

Život žaba, Marija Vladimir, 3.e

NAGRAĐENI UČENICI NAŠE ŠKOLE I NJIHOVI MENTORI U ŠK. GOD. 2009./2010.

ŽUPANIJSKA
NATJECANJA

LIDRANO

Dubrovnik, 8. veljače 2010.

Voditeljica: *Snježana Bebić**Marieta Kežić, 3.e - sudjelovala*

- dramsko scenski izraz – kategorija pojedinačnih nastupa

„Veliko odmaranje“, Sanja Pilić

NJEMAČKI JEZIK

Metković, 4. ožujka 2010.

Mentorica: *Danijela Vučina**Tea Batinović, 8.d – 2. mjesto*

MATEMATIKA

Dubrovnik, 15. ožujka 2010.

Mentorica: *Gordana Arar**Nikolina Jarak, 6.a – 2. mjesto*Mentorica: *Marijana Rebac**Duje Sršen, 7.g – 3. mjesto*Mentorica: *Gordana Arar**Klara Dominiković, 8.b – 1. mjesto*

EKOLOŠKI KVIZ LIJEPA NAŠA

Dubrovnik, 12. veljače 2010.

Mentorica: *Nataša Jakišić**Klara Gavran, 8.b,**Luka Anković, 7.d,**Sanja Tadić, 6.d i**Dora Jakšić, 5.b – 2. mjesto*

FIZIKA

Metković, 4. ožujka 2010.

Mentor: *Dario Vekić**Ivan Krstičević, 8.d – 3. mjesto*

KEMIJA

Dubrovnik, 3. ožujka 2010.

Mentorica: *Ljilja Lauš**Zvonimir Radić, 7.c – 3. mjesto**Josipa Vidović, 8.b – 2. mjesto**Mara Majić, 8.a – 3. mjesto*

POVIJEST

Dubrovnik, 1. ožujka 2010.

Mentorica: *Marija Kraljević**Ivana Mostarac, 8.b i**Josipa Rendulić, 8.b – 2. mjesto*

GEOGRAFIJA

Dubrovnik, 8. ožujka 2010

Mentorica: *Marija Tomić**Filip Medak, 5.c – 3. mjesto*Mentorica: *Marija Tomić**Nikolina Jarak, 6.a – 3. mjesto*Mentorica: *Sanda Blatančić**Paula Bunoza, 6.e – 2. mjesto*

TEHNIČKA KULTURA

Dubrovnik, 26.03.2010.

Mentorica: *Marina Vuković**Ivan Pavlović, 5.b – 1. mjesto**Zvonimir Radić, 7.c – 2. mjesto*REGIONALNA
NATJECANJA

MATEMATIKA

Pag, 20. – 21. svibnja 2010.

Mentorica: *Gordana Arar**Nikolina Jarak, 6.a – pohvaljena*DRŽAVNA
NATJECANJA

TEHNIČKA KULTURA

Dubrovnik, 27.-30.04.2010.

Mentorica: *Marina Vuković**Ivan Pavlović, 5.b – 1. mjesto*

MATEMATIKA

šibenik, 28.- 30. travnja 2010.

Mentorica: *Gordana Arar**Klara Dominiković, 8.b – sudjelovala*

SUDJELOVANJA NAŠIH UČENIKA NA SPORTSKIM NATJECANJIMA U ŠK. GOD. 2009./2010.

Grafički znak, Jelena Burić, 7.c

KOŠARKA

Županijsko natjecanje, 11. ožujka
2010., Dubrovnik
– 2. mjesto

Voditelj: Boris Brčić

Mate Marević, 7.g
Bruno Bušić, 7.c
Roko Dominiković, 7.g
Marin Brčić, 7.b
Tin Ujdur, 7.f
Luka Obrvan, 8.c
Lovre Šimunović, 8.d
Pero Ljoljo, 8.d
Vinko Dodig, 8.e
Petar Korda, 8.e
Petar Čotić, 8.c
Marin Obšivač, 8.a

MALI NOGOMET

Županijsko natjecanje, 9. ožujka
2010., Gruda – 1. mjesto

Međuzupanijsko natjecanje, 17.-
19.05. 2010., Zadar – 3. mjesto

Voditelji: Niko Matičević i Boris
Brčić

Dane Dominiković, 7.c
Domagoj Rodin, 8.c
Dino Hodžić, 8.d
Ante Sršen, 8.b

Antonio Bulić, 8.b
Nikola Magzan, 8.c
Ante Majić, 8.b
Nedjeljko Mrvalj, 8.e
Marin Mustapić, 8.e
Mirko Knežić, 8.c
Martin Barbir, 8.d
Martin Goluža, 8.b

UKOMET M

Općinsko natjecanje, 22. veljače
2010., Opuzen – 1. mjesto

Županijsko natjecanje, 5. ožujka
2010., Metković – 1. mjesto
Regionalno natjecanje,
30.03.2010., Metković – 2. mjesto

Voditeljica: Katica Brozović

Marin Marić, 7.d
Ivan Matić, 7.b
Marin, Jelinić 7.d
Marko Jurčević, 8.e
Jure Maslač, 8.d
Ante Plačković, 8.b
Drago Dolić, 8.b
Liberije Crnčević, 7.a

Martin Šutalo, 7.b
Dario Raguž, 5.b
Pero Kolovrat, 8.c
Matko Jurković, 7.b
Ivan Radić, 6.c
Kristijan Kolovrat, 7.d

KROS M

Županijsko natjecanje,
Dubrovnik, 16.04.2010.

Voditeljica: Katica Brozović

Luka Anković, 7.d
Marin Mišanović, 7.e
Ante Sršen, 8.b
Antonio Ilić, 7.f – 3. mjesto

KROS Ž

Županijsko natjecanje,
Dubrovnik, 16.04.2010.

Voditeljica: Katica Brozović

Anja Bebić, 8.d
Jelena Burić, 7.c
Kristina Barišić, 7.a i
Zrinka Raguž, 8.b – 3. mjesto

Djeca na igralištu, Petra Bokan, 5.c

MOJA KASICA

Moja kasica je roza boje.
Keramička je.

U obliku je praseta.

U njoj nema mnogo novca.

Kasicu sam dobila za svoj deveti rođendan.

To mi je bio najdraži poklon.

Za njezino tajno mjesto nitko ne zna.

Volim svoju kasicu!

Kad bude puna, kupit ću si ono što želim.

Magdalena Španjić, 4.b

Kućice na brodu, Karlo Mijoč, 5.c;

MOJA KASICA

Plava je moja kasica.

Svatko je zove: Kasica-prasica!

Pravo joj je ime Mateo.

On bi uvijek jeo.

Moju kasicu-prasicu zovu i Katica.

Ona je za mene moj Mateo,

jer bi stalno kovanice jeo.

Branimir Milan, 4.b

Patuljci, Jovo Vuković, 4.a

ČAROBNI SAG

Dječak je sjeo na sag i izgovorio čarobne riječi, kad najednom... Osjetio je lagani povjetarac kako mu puše u obraze. Sag je poletio! Vidio je ljude koji su ga začuđeno promatrali kako leti. Čarobni sag je letio od grada prema Istri. Preletjeli su preko Mirne, rijeke, što ju je prema legendi izgradio istarski div Dragonja, preko Brijuna do Verone u Italiji. Vidio je Julijin balkon. Svidjele su mu se sve stvari koje je vidio. Došli su do Barcelone, gdje se dječaku posrećilo i ususreo je svog

idola, velikog nogometaša Barcelone, Lea Messia! Sag je poletio do jedne tvornice koja se zvala El campadone. To je bila tvornica u kojoj je sag bio napravljen. Namignuo je radnicima i nastavio svoju pustolovinu s dječakom. Eh, obišli bi oni cijeli svijet, samo da se ne moraju vratiti kući. Vratilil su se kući baš u tren kada su došli roditelji. Sve su u kući našli onako kako siu ostavili. Sag je namignuo dječaku, što je značilo da će biti još pustolovina!

Tea Obšivač, 3.c

Plava mačka, Nikola Brečić, 3.c;

PAS I MAČKA

Bio jednom jedan veliki pas,
Poznatiji kao opasni AS.

Žena mu je bila jedna mačkica,

Prava mala gospođica.

Lijepo su se slagali,

Jedno drugome pomagali.

Sve do jednog dana,

Dok se grana nije srušila na krov stana.

Pobježe svatko u taj čas,

Da pronade sebi spas.

Ode svatko na stranu svoju,

Skrene na drugom zavoju.

Kad najednom sudar,

Da bi to izbjegao čovjek mudar.

Sastali se ponovno pas i mačka svladana,

Opet je ljubav zavladała.

Sretni bili pas i mačka,

Pazili su se da se ne dogodi kakva spačka.

Ništa nije moglo ometati njihov mir,

Možda mački mišji sir.

Tea Obšivač, 3.c

NOVAC U MOJOJ OBITELJI

Mama me uvijek učila da ne trošim novac na nepotrebne stvari. U mojoj obitelji, kada se plate račun, ostane manji iznos za štednju. Sada štedimo za auto. Mi nismo veliki potrošači. Kupujemo posebne stvari kao što su hrana i odjeća. Dobro

štedim, ali imam jedan mali problem. Priznat ću vam ga. Kada dobijem novac i kada ga uštedim, javi mi se želja da ga što prije potrošim. Meni je žao zbog toga, jer inače volim štedjeti.

Maja Zovko, 4.b

Ljepota Božjeg stvaranja

U početku ne bijaše ni jedne stvari,
A Bog stvori svakakve stvari.
Iz zemlje puste
Izrastu šume guste.
S velikih visina
Vidim mnogo planina,
Iznad morske dubine
Žarko Sunce sine.
Na kopnu i u vodi
Milijun životinja se stvori.
Na kraju svega
Oluči napraviti čovjeka.

Matej Mustapić, 4.e

Čudesna šuma, Vinko Marušić, 6.e

PJESMA O KRUHU

O kruhu se može mnogo govoriti,
Za u njim u more treba zaroniti.

O toj pšenici i brašnu,
I o svakom djetetu koje ima maštu.

Od kruha sva djeca rastu,
I ona koja nemaju maštu.

O njemu se može puno govoriti,
I ta njega u more valja zaroniti.

Paola Kaleb, 5.b

MOŽDA MOJ GRAD

Možda je moj grad pun smeća,
Ali uskoro će biti pun drveća i cvijeća.
Možda je moj grad pun lotalica,
Ali vjerujte pomoći ćemo njihovim srcima.
Ljude treba pogladiti, a ne ih mrziti;
Jedino što treba mrziti je novac.

Anna-Marija Previšić, 4.e

U MOM GRADU

U mom gradu automobili jure,
A mali, ljudi žure.
U mom gradu park cvijeta,
A turisti čekaju početak ljeta.
U mom gradu Neretva teče,
A Sunce ljeti peče.
U mom gradu Predolac se diže,
A sladoled se liže.
U mom gradu kontejneri se pale,
A ljudi se žale.
U mom gradu sveti Ilija stoji,
A njega se svako zlo boji.
U mom gradu ima mnogo đaka,
A i nekoliko luđaka.
Glavu si malo solim,
Pa zaključim - da ga volim!

Matej Mustapić, 4.e

Puž, Anamarija Mihaljević, 8.e

MOJA PRABABA

Moja prababa vam je meni jedno od najdržih ljudi na ovom svitu. Nekako mi je baš ona prirasla srcu. Njen dan počinje starin kruvom i bilom kavon. Brkove od mlika briše rukavon, a ostatak kruva štedljivo sprema. Njenu prosidu kosu spletenu u pletenicu i zakačenu šnalom u punđu prekriva crni vanculet zavezan pod bradon. U očiman joj sja srića. Na blidon izboranom licu sjaju dva obraza rumena ka jagode. Tanke, rujne usne skrivaju sitne zube. Preko halje obavezna je traverca, a ispod nje crne ulaopke. Traverca služi kao krpa. Prsti na nogaman nose jeni druge pa obuva široku obuću. Ne mogu je zamisliti u gačaman. Kako ona to reče: "Onio me nalet ako ti ja obučen to muško!". Dok je mogla, sa mnon je na vike vikova šetala mravljin korakom podbočena ili ruku na leđima. Sada, kad nemere više na noge, sidi u fotelji u kantunu, moli krunicu i broji dane do mog dolaska. Čin dođem, hrlim njome u topli zagrljaj. Male uši vole čuti pozdrav Faljen Isus, a ja odgovor drhtavog glasa - na vike faljen. Dok je znatiželjno gledan u fotelji ona imi priča životne priče. Kada je primim za ruku u ustiman osjetim okus prevrtače sa cukrom, a u glavi još mi odzvanjanju njene riči: ćerce moja, sniko moj, nemoj blizu rike; amo

pozadina: Leptirovo krilo, Marija Dragobratović, 5.f

doma ručak je; nemoj past; nemoj da ti pelene...." Godine čine svoje, a njene su već puno učinile. Ima 89 godina. Svačije ime zaboravlja pa čak i svoje, samo moje ne. Još uvijek se sića dugin školskih pisama i cilog križnog puta. Pričajući mi priče spomene se mog pradida. Tad joj iz oka kane suza koja kroz boru putuje do poda di se pridružuje ostalon moru suza moje najdraže prababe Anke.

Petra Kiridžija 6.b

Čudesna šuma, Valentina Marić, 6.r

ZAVIČAJNI GOVOR

Moji preci

O pisat ću vam ukratko nošnju i život mojih predaka. Baba je na sebi imala crni đomper, vuštam sa kecoljon. Sidu pletenu kosu pokriva vanculet a na starim, umornim nogama imala je sukljene bičve i pletene opanke od ovčje kože. Did je na sebi ima jaketu i gaće sa puno zakrpa, karo košulju i špag koji je vezao oko pasa da mu ne padnu gaće, kako se ne bi vidile donje mudante. Sidu glavu pokrivala je kapa, u ustima je pušija škiju, a na starim nogama nosija je cokule koje su bile vezane špagom. Kad bi išli u polje kopat, nosili bi dumenšanu s vinom i vodom, krto s hranom i motiku. Kad bi se umorili, sili bi na zemlju, čakulali bi, a ponekad bi se čulo beštimanje i pisma.

Karmela Batinović 6.a

Dolazi dundo!

Jednog jutra mama je rekla da dolazi dundo iz Dubrovnika. Kako sam bila sretna! Pošla sam s mamom u veliku spizu. Prvo smo otišle na pijacu. Kupile smo kapule, pamidora, fažola, krumpira, kukumara... i kese su odjedanput bile teške. Svratili smo i u dućan po mlijeko, krov i malo zeleni. Mama je odlučila skuhati lešo meso i pofrigati šalšu, a tata se potrudio napraviti brujet i puru. Dok su oni tu kužinjali, ja sam s kanavacom obrisala tolu i stavila veliko milje.

Tanjure, kašike, pinjure, pošade i kućarine sam tako lijepo postavila da se mama oduševila. Još nam je ostalo samo napraviti slatko. U terini smo žbatali jaja i cukar, pa dodali brašno i orahe... i torta je bila napokon gotova. Pekla se u špakeru oko po ure na dvista stupnjeva. Čikara mlika i dva šlaga smo izmutili, zalipili tortu i stavili smo je u frižider.

Tata je u bokalu napravio bevandu i napokon je sve bilo spremno. Dundo je došao s punom boršom suvih smokava, bajama i oraša. A tati je donio bocun maslinova ulja. Ručak je protekao u razgovoru i veselju.

Gloria Barišić, 5.d

pozadina: Leptirovo krilo, Anamarija Šutalo, 8.f

Dan planeta Zemlje, Dorijan Vukić, 2.e

Posjet babi

Danas je lip i topao dan. Čaća, majka i ja prošetali smo do babe. Baba nas je nagovorila da ostanemo na užini jer je skuhalo čorbu od domaće kokoši i ispekla meso i krumpire. Pofrigala je fritule da se zasladimo. Kad smo se najeli pokupili smo pjate, kašike, pinjure i nože a onda smo otesli tavaju. Pomela sam kužinu. Bili smo zadovoljni užinom, a baka sretna što nas je najela domaćom spizom.

Ana Gabrić 6a

S MAMOM U SPIZI

Danas smo ja i mama išle u spizu. Na pijaci smo kupile zelenog fažola, pomidora, selena i petrusimena. Svratili smo u mesnicu i kupile telećih bržola. S punom boršom vratile smo se u kužinu. Pomogla sam mami očistiti fažol, a ona je nasjeckala luka, kapule i mrkve i stavila da se kuva. Dodala je selena, petrusimena i oguljene pomidore. Volim mami pomoći u tucanju mesa, ali ne da da ga stavljam na vruće ulje, pa ga je mama sama pofrigala. Kada je ručak bio gotov, narezala sam krov. U frižideru se ladila dinja za zasladiti se.

Nina Hazirović, 5.d

Pejsaž, Ivan Brečić, 7.g

Nedilja

Nedilja je. Idem s bakom na pijacu kupit spizu za ručak. Kupili smo pomidora, selena, biži, fažola... Borša je sve teža. Kad smo došli doma, počeli smo postavljati trpezu. Iz kredence sam izvadila tavaju, pjate za juhu i tavajole. Čaše sam lipo složila do pjata, a na tavajole stavila pinjure, kašike i pošade. U bokal sam nalila soka, u bocun vina. Iz terine se širi miris juhe od domaće kokoši. Još kačola viri iz nje. I terina salate povrća ide na trpezu. Na pjadeli se puši meso. Majka je pripremila tacnu sa kavom, mlikom i cukarjeru sa cukrom. I trpeza je spremna! Fini miris biži i fažola osjeti se iz kužine, a obitelj se sakuplja za ručak. Tu su teta i tetak, ujna i ujko, rođaci i rodicke, baka i dida...

Dobar tek! Svi smo se najili i nije ništa ostalo.

Volili bi da je tako stalno, svaki dan, veselo i zabavno!

Anamarija Ramić, 5.e

NEDILJA

Došla je još jedna nedilja. Radova san se jer nije bilo nastave, ali još san se više radova jer je nediljon cila familija doma i moremo skupa ist.

Sa materom i ćačom san uređiva trpezu za ručak. Najprije smo stavili lipu tavaju na trpezu. Stavili smo pinjure, pjate, kašike i pošade, a onda lipi šareni tavajol. Još bokal s gustin sokom od mandarine i šarene bukare. Za pit je bilo domačeg crnog vina, slatkog ka cukar.

Dogodilo se i to; mater i ćaća su iz kužine donili mirisni brujet i juvu od povrća. Onda su donili domaće janjetine i pure. Nasrid trpeze je bilo neretvanskih kapula, pomidora i kukumara. Sve se to spucalo u tren oka, a onda je doša red za voće. Bilo je tu: praske, kajsije, dinje...

Na kraju, ja bi reka, da mi je ovo bija najlipši dan u životu i da mi je ove nedilje kuća bila prava pjaca. Nima čega nima, a moran reć da san se udeblja čak osan kila više, i da bi volija da je vaki dan svaki.

Zdravko Vidović, 5.e

Trpeza, Lea Kaleb, 7.a

Moj ćaća kuva užinu

Nedilja je. Bliži se dvanest ura. Čaća završava s kuvanjem užine. Majka i ja postavljamo tavaju i tavajole na tolu. Pokraj tavajola stavljamo pjate, kašike, pinjure i pošade. Na tolu stavljamo krigle, bocun s vinom i bokal s vodom i sokom. Izrezani kriv mećemo u drvenu kovu. Salatu od kukumara i pomidora stavili smo u terinu. Čaća je juvu s manistron donio u teći, a lešo meso je služija na pjadelu. Prije početka ručka palimo sviću i pomolimo se Bogu. Svake nedilje ručamo zajedno. Sretan sam što živim u obitelji u kojoj se volimo!

Ivan Bebić, 5.d

Pomogao san roditeljima pripremiti stol za nedjeljni objed

Prošle nedjelje san bio naročito raspoložen za pomaganje u kužini. Majku san iznenadio, a sebi uveselija dosadni kišni dan. Kad se majka vratila s pjace, iz borše san počea vaditi balancane, kapule, fažol, petrusim, manistru, kruv, kifle, cukar, mliko, pomidore i kukumare. Bacili smo se na posa i uskoro je cila kužina vonjala po ukusnoj spizi. Sam san pripremio salatu i postavia bilu tavaju, pjate, pinjure, kašike, pošade i one tavajole šta imaju izvezane majkine inicijale. Upalija san i sviću. Pomolili smo se i obidovali. Dok je majka na stol iznosila slatko, trknuo san u konobu i ćaći donija veliki bokal crvenog vina. Vrativši se iz konobe, ugodno san se iznenadija kad san na stolu ugled terinu punu fritula. Pita san se: „Kad ih je stigla isfrigmat?”

Josip Marušić, 5.e

Kruh, Vanesa Čemeraš, 3.e

Mamin i moj odlazak na pjacu

Nedilja je. Mama pravi popis spize. Gotova je. Obukla sam veštu i postolice. Krenuli smo na pjacu. Vozili smo se u karu. Došli smo. Na maminom popisu bilo je puno povrća. Uzela je tri pomidore, kukumar, kapulu, češnjak, dvije balancane, mrkvu i zelenu salatu. To je uglavnom bila spiza za neki prilog i salatu. Za ručak je bio potreban kaul i manistra. Mama je sve to stavila u boršu. A za desert je mama predvidila dinju, bostan, kajsije i praske. Malo voća da se zasladi. Stavili smo to u boršu i krenuli u trgovinu. Trebali smo kupiti mliko, cukar, sol i koku koja će biti glavni obrok. To je bilo to. Krenuli smo doma. Kad smo došli, mama je počela spremati lip i ukusan nediljni ručak, koji je meni najdraži, jer je tad cila obitelj na okupu.

Kristina Mordžan, 5.e

pozadina: Voće, Iva Kordić

Posude za vino i soljenka, Ivana Merdžan, 6.b

NAŠ UČENIK DRŽAVNI PRVAK U NATJECANJU IZ TEHNIČKE KULTURE

I ove godine, kao i obično, održano je, sada već, 52. Državno natjecanje mladih tehničara, i to u Dubrovniku od 27. do 30. travnja o. g. Našu školu je ove godine predstavljao nadareni i vrijedni učenik 5.b – Ivan Pavlović, a njegova mentorica bila je Marina Vuković, prof. tehničkog, koja je, osim samog Ivana, najzaslužnija za uspjeh koji je ostvario, a to je ni više ni manje nego prvo mjesto na državnom natjecanju. Novinari škole porazgovarali su s njima, a Marina nam je pobliže objasnila o čemu se radi i kako su ostvarili takav uspjeh. Mi im još jednom srdačno čestitamo i prenosimo vam naš razgovor s Marinom Vuković:

- **U čemu se natječu mladi tehničari?**
Mladi tehničari se nadmeću i pokazuju svoje znanje rješavanjem testa znanja, izradom tehničkih tvorevina na temelju dokumentacije postavljenog zadatka i prezentiranjem izrađene tehničke tvorevine. Ukupno mogu osvojiti 100 bodova.
- **Kako je prošlo školsko natjecanje?**
Pred školsko natjecanje Ivan se razbolio, nije išao u školu tjedan dana, mislila sam da neće doći ni na natjecanje, no došao je mada nije još bio sasvim ozdravio. Uvjerljivo je nadmašio sve: skupio je 82 boda, dok je drugoplasirani imao 73 boda.
- **A županijsko?**
Na županijskom je opet bio odličan, imao je 98 bodova, a drugi je imao tek 81 bod.
- **Kakve su bile reakcije na županijski plasman?**
Dok smo se vozili u autu, vraćajući se sa županijskog natjecanja, majka je nazvala Ivana, popričao je s njom i rekao joj da je zadnji. Vozač, znajući da je Ivan prvi, a čuvši što je rekao majci, komentirao je - interesantno dijete.
- **Po čemu se Ivan razlikovao od drugih?**
Ivan nije niti čudo prirode, niti je čudo tehnike, nego je obično razigrano dijete, ali u isto vrijeme je marljiv, radoznao i poslušan, te se pridržava dogovora. Kod Ivana mi se u startu odmah najviše sviđelo to što bi se uvijek držao dogovora. A upravo je to jedna od osobina ljudi koja je prijeko potrebna da bi bilo što funkcioniralo. Osvojeni bodovi su rezultat spleta niza okolnosti, natjecanje je složeno i treba se puno stvari uskladiti.

- **Odlazak na državno?**
Do samog odlaska na državno natjecanje bila sam opterećena hoće li Ivan ponijeti sav pribor i alat koji su mu bili potrebni. Više puta sam mu napominjala, da što ne zaboravi, a na kraju sve potrebno uzela sam i ja za rezervu. Kad smo se ukrkali u autobus, jedino mi je bilo važno „da je napunio svoju torbu kućnim odgojem“, a ostalo kako bude.
- **Kakve su bile vaše reakcije na rezultat?**
Neslužbeni rezultati su izvješeni. Bodovi sa šiframa učenika – Ivanova šifra prva na ljestvici, čeka se da prođe žalbeni rok. Za sada smo prvi, ali se bojimo to ikomu reći, da nas ne bi nečija žalba spustila za koje mjesto niže. Do službenih rezultata smireno šćemo zidinama Grada, dovoljna nam je bila pomisao da smo među boljima, jer, ipak, tu su okupljeni najbolji učenici iz cijele Hrvatske.
- **Što je rekla ravnateljica?**
Nakon službeno objavljenih rezultata i mirno prospavane noći, nazvali smo ravnateljicu i javili joj rezultat.

Čestitala nam je, i bilo joj je drago što smo baš mi njeni.

- **A što kažu kolege u školi?**
Reakcije su dobre. Jedna kolegica mi je na simpatičan način rekla kako bi voljela kad bi i sama to jednom uspjela doživjeti. Eto mi smo uspjeli. Sada, kada je sve prošlo, otkrit ćemo kako smo uspjeli. Formula je jednostavna, samo ju treba slijediti. Radiš dosta - očekuješ malo. Kada nadmašiš svoja očekivanja, tada ćeš i druge.
- **Što su rekli roditelji?**
Ivanova majka mi je otkrila da je Ivan pred odlazak rekao da zna da neće biti prvi i da uopće ne bi ni išao na državno natjecanje. Pokušavala mu je objasniti da više i nije važno biti prvi, jer je sada konkurencija jaka. Savjetovala mu je da ide bez opterećenja i da se ne opterećuje plasmanom.
- **Ima li kakva nagrada?**
Za zasluženost 1. mjesto na državnom natjecanju Ivan je nagrađen i pohvaljen:

- Priznanjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i Agencije za odgoj i obrazovanje – uručila zamjenica ministra Radovana Fuchsa
- Oskarom za znanje dodjeljenim od Agencije za odgoj i obrazovanje - uručio ravnatelj Agencije Vinko Filipović, prof.
- Priznanjem Hrvatske Zajednice tehničke kulture – prof. dr.sc. Ante Markotić, te nagrada tjedan dana sudjelovanja u školi tehničkih aktivnosti u Kraljevici
- Priznanjem od Upravnog odjela za obrazovanje kulturu i šport Dubrovačko-neretvanske županije
- Primanjem kod župana Dubrovačko-neretvanske županije Nikole Dobroslovića i pročelnice za obrazovanje, kulturu i šport Dubrovačko-neretvanske županije Marijete Hladilo, te nagradom kompleta knjiga
- Primanjem kod gradonačelnika Stipe Gabrića, nagrađen s Playstationom 3.
- Pohvalnicom Škole i vrijednom knjigom
- Novčanom nagradom Učiteljskog vijeća
- **Kakva je reakcija drugih učenika na Playstation 3.?**
Učenici iz 5. b su oduševljeni rekli: - Isplati se biti prvi.?

Ivan Pavlović, 5. b, pobjednik državnog natjecanja iz tehničkog sa svojom mentoricom Marinom Vuković i ravnateljicom škole Boženom Nikoletić na dodjeli priznanja povodom Dana škole, 11. lipnja, proslavljenog u Domu kulture u Metkoviću

Paola Kaleb, 5.b

DVD METKOVIĆ U POSJETU NAŠOJ ŠKOLI

Dana 4. svibnja 2010., na dan sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca, u dvorištu naše škole DVD Metković predstavilo nam je najsuvremeniju vatrogasnu opremu, pokazalo nam kako rade vatrogasna vozila, te nam pokazali kroz nekoliko vježbi praktičnu primjenu inače veoma složene

opreme. Naši učenici sa zanimanjem su u pratnji svojih učitelja pratili tijekom vježbe, a oni najhrabriji, koji se ne boje visine, popeli su se na vrh vatrogasnih ljestava i pokušali osjetiti, barem na trenutak, kako je vatrogascima svaki dan i kako je to opasan, ali i izazovan posao.

Domaći izlaze iz vatre, Irena Gnječ, 4.a

MAŠKARE, MAŠKARE

.....Ti ne znaš da sam sinoć..... u maškarama bija.....

.....pripoznala me nisi.....u vrići sam se krija.....

MAŠKARSKA HIMNA

Mi smo vojska malena, srca su nam velika
Metkoviću grade moj, tebe voli klinac tvoj
Neretva se izlila, Metković poplavila
Vreće, čizme svi u ruke, ajmo složno bez po muke
Iako smo mali mi, poplave se ne boji ti
Jedan do drugog stojimo, od poplave te čuvamo
Danas ja sam samo vreća, sutra bit ću tvoja sreća
Metkoviću ljube moja, tebe vole dica tvoja.

Luka Brečić 4.a

JUNAK DOBROG SRCA

Jednom davno, prije mnogo godina, živjela je vještica Groza u svojoj jezivoj špilji. Pravila je napitke kojima je htjela sve životinje pretvoriti u zmije. I uspjela je. Sad su cijelom zemljom puzale ogromne zmijurine. Tada je u gradiću u

Djevojčica sa šibicama, Toni Žderić, 1.e

nizini živio nasljednik grofa Merca. Zvao se Jan. Njegov otac je godinama pokušavao spriječiti vješticu grozu da pravi takve napitke. Jedne olujne noći vještica je dozivala duhove. Kada je zabrljala, pogodila ju je munja. Ništa joj se nije dogodilo jer je ona besmrtna. Na kraju je uspjela dozvati duhove. Poslala ih je po cijelom susjednom selu. Kočijaš je vidio neku maglu kako zalazi u kuće. Bio je na putu do gradića u kojem živi Jan. Vozio je pečene kokoši za gozbu. Kad je stigao, rekao je Janu za jezivu maglu koja ulazi u kuće. Jan je znao da je to zlodjelo vještrice Groze. Trebalo je propustiti gozbu, ali to ga nije smetalo. Uzео je antilopin rog koji mu je poklonio otac, a za takve rogove se vjerovalo da tjeraju duhove. Dojahao je u selo. Ulazio je u kuće. Naišao je na seljake koji su mu rekli da im je neka magla uzela sinove i kćeri. A onda je Jan primijetio da još magle ulazi u kuću kovača koji je bio pokraden. Puhnuo je u rog tri puta i sva magla je nestala. No vidio je i da neka magla još izlazi iz kuće i nestaje zajedno s dvije zlatne poluge i slikom. A iz kuće je pao i kovačev brat, ali on je bio mrtav. Tada je Jan povikao: „Grozo, platit ćeš mi za ovo!” Tada je zasjala munja u obliku zmije. Pošao je prema vještičinom dvoru. Ušao je. Dočekala ga je vještica: „Ha, ha, ha, ha!” Cijelo selo ću opljačkati i bit ću najbogatija u zemlji! A usput ću i malo oduzimati duše

seljaka! Ha, ha, ha! Tada je Jan uzео svoj dugi bodež i ubio sve zmije što su skočile na njega. Probo je i vješticu, ali to mu nije pomoglo jer je besmrtna. Tada se sjetio da, ako je besmrtna, mora biti duh! Puhnuo je u svoj rog pet puta, a vještica je vrišteći nestala u magli. Jan je uzео sva njena

bogatstva što je bila ukrala i razbio kuglu s dušama. Tada se vratio u selo. Vratio je ukradena blaga njihovim vlasnicima. A i oni što im je vještica bila oduzela duše oživjeli su. Tako je Jan spasio čitavo selo i postao junak.

Antonio Dominiković, 4.e

JUNAK DOBROG SRCA

Nekoć davno u jednom kraljevstvu živio je kraljević sa svojim roditeljima. Svi su uvijek bili sretni. Ah, kad bi sreća zauvijek trajala. U blizini kraljevstva živjela je zla vještica. Vještičino lice bilo je zeleno, a kada bi se naljutila, zadobivala bi obilježja žabe. Ta rugoba mladom je kraljeviću uvijek ometala puteve prema dobrim ljudima. Naime, kraljević je bio po dobroti i ljubavi prema drugima poznat u cijelom kraju. Jednog dana dosadi to više kraljeviću. Iako je bio dobra srca, morao je učiniti to što je učinio. Ubio je zlu vješticu. Zatim je otišao u selo i ugledao prelijepu princezu. Svakog dana je počeo tamo odlaziti e sve se je više počeo zbližavati s njom. No, jednog jutra je došao kao i obično, ali ju nije našao. Cijelog ga je obuzela neka sila koja ga je vukla u vještičinu kuću. Kada je došao, ugledao je princezu kako posluhuje vješticu. Sigurno se pitate kako je to moguće?! Lijepo, vještica je ustala od mrtvih. Kraljević nije imao druge nego da spasi svoju

izabranicu. To je i učinio. Princezu je spasio, a vješticu ubio. Kraljević i princeza dugo su vremena živjeli zajedno u prelijepom kraljevstvu. Imali su četvero djece. Kada je kraljević umro, njegovi sinovi

Mačevalac, Antonio Dominiković, 4.e;

nastavili su njegovim putem. Kao i njihov otac, pomagali su i poštivali druge ljude.

Karla Bebić, 4.e

Konjanik, Karla Bebić, 4.e;

Čarobnjaci, Matej Mustapić, 4.e;

Pomiješane bajke

Jednom davno sve su bajke živjele kako treba. No jednog dana knjige su pale s police i bajke su se pomiješale i... Prvo su se srele Snjeguljica, Pepeljuga i Trnoružica. „Što vi ovdje radite?!” bijesno se derala Pepeljuga, a Trnoružica joj odbrusi: „Zar vas ovo ne asocira na moju bajku? Mislim na dvorac obrastao trnjem?” Snjeguljica joj reče: „Brzo, evo dolazi moja mačeha!” Brzo su se požurile, no mačeha je došla vukući Crvenkapicu, vuka i vilu. Mačeha se derala: „Sada vas imam sve! Ha, ha, ha!” Mačeha ih je pokušavala uhvatiti, no lovac je došao i pokušao ubiti kraljicu, a ona se derala: „Vrijeme je za osvetu!”, i lovac je bio zatrpan jabukama. Mačeha ih je sve zavezala. Onako zavezani nisu mogli ništa. No u tom trenutku došla je grupa „Junaci dobra srca”. Ta se grupa sastojala od bakice, princa i Palčice. Svi su napali kraljicu, a ona im ionako nije mogla ništa. Zašto? Zato što su imali dobro i brižno srce. Kraljicu nisu imali srca uništiti, pa su zovnuili vilu da začara kraljicu tako da postane dobra. I svi su živjeli srteno do kraja života. Naravno, svatko u svojoj bajci!

Matej Mustapić, 4.e

POSJET ORNITOLOŠKOJ ZBIRCI

Jednog prohladnog dopodnevna početkom prosinca prošle godine, odlučili smo posjetiti poznatu Ornitološku zbirku u Metkoviću. Tumačeći život ptica neretvanskog kraja i pokazujući nam izložene preparate, kroz zbirku nas je provela voditeljica zbirke Ivana Baće.

O zbirci

Ornitološka zbirka u Metkoviću otvorena je 1952. godine. Najzaslužniji za to je dr. Dragutin Rucner, ornitolog iz Zagreba. Po veličini ova zbirka spada u najveće u Europi. Sadrži više od 340 preparata među kojima su primjerci 218 ptičjih vrsta od 310 do sada zabilježenih na Neretvi. Preparati su po zbirci razmješteni po staništima i pružaju detaljan uvid u nekadašnji bujan život na području delte Neretve. Do sada je poznato preko 110 vrsta selica koje se u Neretvi odmaraju, a osobito su brojne razne vrste pataka, čaplji, čigri, eja, žalara,

čurlina i prutki, te od pjevica muharice. Ovdje se zadržava u Europi ugrožena čukavica, te u hrvatskim šumama ugrožena zlatovrana. Stijene i litice ovog kraja prebivalište su velikog broja vrsta kao npr. gavran, te žutokljuna galica. Na stijenama je prije obitavao suri orao, a danas se u Hrvatskoj gnijezdi još samo 60-ak parova. Među preparatima nalazi

Prekrasan izložak vuka

se i krški sokol – jedna od najugroženijih vrsta u Europi. Kamenjare s gustom makijom nastanjuje sova ušara. O značenju delte Neretve govore i nalazi prstenovanih ptica koje su zabilježene zimi ili tijekom proljetne i jesenske selidbe: velika bijela čaplja, orao krsataš, patka lastarka, zviždara, dugokljuna čigra,

lastavica, bregunica, te močvarna strnadica. U zbirci se mogu vidjeti i čaplje koje se ovdje ne gnijezde od 1963. godine: mala bijela čaplja, čaplja danguba, žuta čaplja i gak. Mogu se vidjeti i dvije naročito ugrožene europske vrste

Novinarska skupina u razgledu zbirke

bukavac i patka njorka, te crna lisica (tradicionalna lovna divljač u Neretvi). Tu su i dvije selice crna roda i roda, te ždral (u Neretvi se može naći već krajem drugog mjeseca) koje su ugrožene u Europi i tek im se strogo zaštitom povećao broj. Na ušću su se nekada viđali i bjeloglavi supovi. U ostacima močvarnih šumaraka i šikara gnijezde se mnoge vrste kao što su npr. zelena žuna (posljednje stanište na Jadranu), te veliki i mali djetlić. U tršćacima se gnijezdi brkata sjenica kojoj je ovo također posljednje gnijezdilište u Europi. Zbirka sadržava preparate ptica koje inače ne žive ovdje, ali su ponekad zalutale u ove krajeve mahom sa sjevera: mala guska, utva morska, sjeverna gavka, žutokljuni labud. S istoka tu je i ružičasti pelikan (nesit), a iz zapadnog Sredozemlja sultanka. Iako je ovo ornitološka zbirka, koja sadrži preparate ptica koje obitavaju ili su obitavale u Dolini Neretve, nalazimo ovdje također i neke druge kopnene životinje koje žive ili su živjele u tim područjima, kao npr. vuk, jež, zec, lasica, ris, kuna, čagalj i dr.

Novinari škole iz 5.b

Razgovarala Ivana Glavinić, 5.b

Tony Cetinski u Metkoviću

Početak ovog ljeta, točnije 5. lipnja, u našem gradu je nastupio jedan od najpopularnijih domaćih pjevača trenutno – Tony Cetinski. Osim što smo bili počašćeni još jednim sjajnim koncertom, s Tonyem smo i porazgovarali o tome kako je biti poznat, te kako je to živjeti u svijetu glazbe

❗ **Jeste li 1. put u Metkoviću?**

- Ne, nisam prvi put u Metkoviću. Bio sam već ovdje, ali davno, vi se niste još rodili kad sam bio tu.

❗ **Kako je počela vaša karijera?**

- Još kao mali lupao sam po loncima u dnevnom boravku, to su bili moji prvi koncerti za obitelj i susjede. Nakon toga sam išao u glazbenu školu, svirao i pjevao u raznim bendovima na školskim zabavama. I danas sam tu, pjevam vama u Metkoviću.

❗ **Kako vam je bilo u showu Hrvatska traži zvijezdu?**

- Kako kad, nekad dobro, nekad loše. Nije to lak posao, ali na kraju kad imate pred sobom talentirane mlade ljude koji odlično pjevaju, sve teško zaboravite, i tada je lako.

❗ **Je li vam bilo teško izbaciti kandidate iz showa?**

- Da, bilo mi je -jako teško.

❗ **Jesu li vam novinari i fotografi ikada dolazili ispred vašeg doma?**

- Naravno da jesu, puno puta. Dolaze i sada, ali nedavno sam se preselio malo dalje iz središta grada pa im je sada teže.

❗ **Je li vam draže pjevati u Hrvatskoj ili u inozemstvu?**

- Drago mi je pjevati uvijek i svugdje, za svoju publiku, ali uvijek mi je najdraže pjevati u Hrvatskoj.

❗ **Volite li nazočnost novinara?**

- skreno: pa ne baš. Ja volim pjevati i družiti sa svojom publikom. Novinari su neizbježan dio posla, pa se naučite živjeti s tim.

❗ **Kako ste se osjećali kada su vas novinari 1. put intervjuirali?**

- Imao sam tremu kao što i vi sada imate.

❗ **Što vas je potaklo na pjevanje?**

- Ne znam, oduvijek me je glazba zanimala, možda zato što je moj otac pjevao. Glazba je oduvijek dio mog života, imao sam sreće da mi bude i životni poziv.

❗ **Koja je vaša najdraža pjesma?**

- Iskreno, ne znam. Sve su mi drage, svaka na svoj način, zaista se ne mogu odlučiti.

❗ **Kako se zvao vaš 1. album, kada ste ga izdali?**

- Zvao se „Srce nikad ne laže” i izdao sam ga 1989.g.

❗ **Kako ste se osjećali kako i vam je bilo nastupati u zagrebačkoj Areni?**

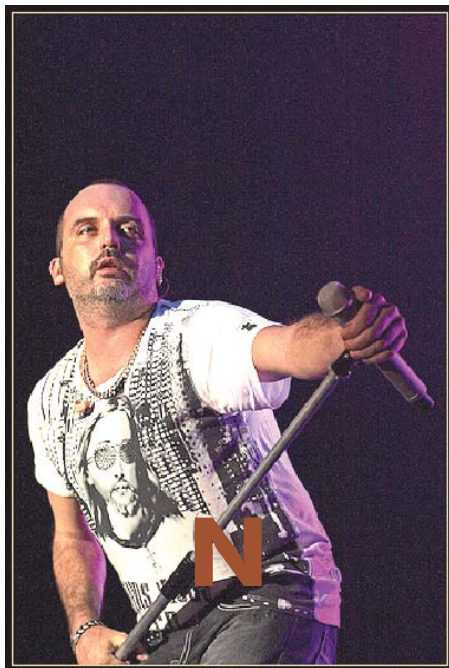
- Bilo mi je super nastupati tamo i osjećao sam se veličanstveno.

❗ **Jeste li imali tremu kada ste nastupali 1. put, i za druge nastupe?**

- Da, imao sam tremu 1. put, ali drugi put ne.

❗ **Koliko ste zemalja obišli na svojim turnejama?**

- Mnogo.

NAŠI MALONOGOMETAJI

TREĆI NA DRŽAVNOM NATJECANJU

Nakon zaredanih pobjeda na školskom, županijskom, međuzupanijskom ili polu završnom natjecanju u Zadru, učenici naše škole su se vratili s državnog natjecanja s osvojenim 3. mjestom. Državno natjecanje se održalo 17.-19. svibnja, a domaćin natjecanja je bila Primorsko-goranska županija. Organizator državnog natjecanja u malom nogometu je Hrvatski školski sportski savez. Utakmice su se odigrale u Kostreni.

Za uspješno oda-branu i spremnu ekipu zaslužni su voditelji i treneri Niko Matičević i Boris Brčić, učitelji tjelesno zdravstvene kulture. Za ekipu su igrali: Martin Goluža, Martin Barbir, Mirko Knežić, Marin Mustapić, Nedjeljko Mrvalj, Dane Dominiković, Antonio Bulić, Domagoj Rodin, Nikola Magzan,

Ante Sršen, Dino Hodžić, Ante Majić. Školski odbor i Učiteljsko vijeće nagradili su ih novčanim iznosom za postignuti uspjeh.

Čestitamo momcima i njihovim voditeljima!

Ivana Glavinić 5.b

OBILJEŽEN DAN ŠKOLE

Neposredno pred kraj školske godine 11. lipnja, obilježili smo Dan škole prigodnim programom u Domu kulture u Metkoviću.

Na početku programa ravnateljica Božena Nikoletić (na slici lijevo) pozdravila je okupljene i u kraćem izlaganju osvrnula se na rad Škole u protekloj godini. Istaknula je kako su svi djelatnici Škole, najvećoj i po uspjesima prepoznatljivoj u Županiji,

u proteklom razdoblju dali sve od sebe kako bi sve bilo u najboljem redu. Posebno je pohvalila učenike i njihove mentore koji su sudjelovali na školskim, županijskim, regionalnim i državnim natjecanjima. Na kraju se svima zahvalila na suradnji izrazivši nadu da će cijeli kolektiv i nadalje inzistirati na idealu obrazovanja jer su odgoj i obrazovanje najvažnija djelatnost koju škola provodi.

U nastavku je izveden prigodan program u kojem su učenici svih uzrasta pokazali pjevačke, recitatorske, plesne i dramske vještine. Na kraju programa, učenicima koji su ostvarili uspjehe na županijskim, regionalnim i državnim natjecanjima, te njihovim mentorima, ravnateljica Nikoletić dodijelila je priznanja i nagrade. Najuspješniji učenik ove školske godine je Ivan Pavlović, koji je na državnom natjecanju postigao prvo mjesto iz tehničke kulture u kategoriji učenika petih razreda.

Nakon raznolikog i zanimljivog programa u izvedbi naših učenika, zaposlenici škole su nastavili druženje, na tradicionalan način, večerom u restoranu "Domagoj", gdje se je slavilo skori kraj još jedne školske godine, kao i početak ljetnih praznika u ugodnoj i opuštenoj atmosferi.

Programom je koordinirala pro. Ivana Čarapina.

(radovi kao pozadine: dolje: Čarobna šuma, Mihaela Grmoja, 6.e; gore na vrhu: Čarobnjaci, detalj, Matej Mustapić, 4.e)

MALA PČELA

Gledala je, gledala, mala pčela
Kako radi košnica cijela.
Jednoga jutra probudi je buka,
A njoj je rad postao muka.
Bolje da stojim u svome kutu,
Ja sam njima samo na putu,
Kad to reče,
Pez pozdrava iz košnice kreće.

Svi primijete da je nema,
To je bila jedina tema.
Letjela je, letjela, po šarenom cvijeću,
Ali nigdje nije našla sreću.
Odluči vratiti se u košnicu,
Obradova se kad je dobila dobrodošlicu.
Shvatila je da bez njezinog rada
Košnica ne bi radila kao sada.

Petar Čotić, 8.c

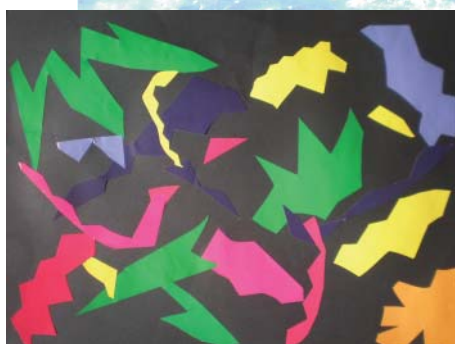
Zajednička: izvođači, te najuspješniji učenici sa svojim mentorima i ravnateljicom

Najuspješniji i nagrađeni učenici sa svojim mentorima i ravnateljicom

MOJ DJED

Otkako ga znam, moj djed leži u bolesničkom krevetu. Boluje od Alzenheimove bolesti, ali ja ga i dalje volim i jako mi je drag. Svaki put kad uđem u tu sobicu gdje leži, obuzme me toplina. On svoj umiljati pogled prenese ma moje lice, a na njegovom se licu raširi veliki osmijeh. Njegova kosa je sijeda, a bore na njegovom licu čine ga još ljepšim. Njegova dobrota se zrcali u velikim smeđim očima i u sjajno crnim

Likovi na plohi, Josipa Galov, 5.a

Rijeka u noći

Na Neretvi,
Umornoj rijeci
Zaspao je mjesec.
Stopili se zajedno
U tuzi
Čekajući mjesec
da ih probudi.

Jela Korica, 8.c

Paun, Toni Žderić, 1.e

zjenicama. On ima velik nos ispod kojeg su male, uske, ružičaste usne, koje se u trenu pretvore u širok, ali i bolan osmijeh. Zloćudna bolest obuzela je njegovo vitko, dugo, mršavo tijelo. Iako je nepokretan, izrazi na njegovom duguljastom licu čine me sretnom. Kada sam bila mala, držao me svojim nježnim rukama, neizmjereno me volio, a voli me i sad, to mogu pročitati iz njegovog pogleda. Cijeli ću život pamtiti svog djeda, svaki njegov pogled i svaki dodir, jer to mi daje snagu za život. Svog bolesnog djeda ne bih mijenjala ni za milijun zdravih djedova.

Marija Mijić, 6.f

BERBA GROŽĐA

Moja obitelj na selu ima vinograde. Najviše volim kada je berba grožđa. Neki dan mama je rekla da moramo početi brati. Grožđe je zrelo. Jako sam se razveselila. Odjenula sam staru odjeću i krenuli smo. U vinogradu smo bili cijeli dan. Čuo se razgovor berača, cvrkut ptica i zujanje pčela. Uvečer smo došli kući. Prepričavali smo protekli dan. Moji roditelji su razgovarali o ubranom grožđu. Tata je odvezao grožđe u Zagreb. Za nekoliko dana tata se vratio. Sve je grožđe prodao jer je bilo zrelo i slatko.

Magdalena Španjić, 4.b

MOJ DJED

Moj djed voli ići u lov. Ovaj put poveo me sa sobom, da mi pokaže svoj stari hobi. Čekajući ptice, pogledavao sam djeda: njegova sijeda kovrčava kosa vijorila se na vjetru poput zastave, a smeđe stare oči gledale su žustro, mudro i lukavo poput lisice. Tvrdi hrapavi prsti stezali su pušku i čekali da povuku okidač. Obrazi mu bijahu žuti, tvrdi i mrki, a nos mu dosežao do velikog čela naboranog poput uzburkanog mora. On je ipak stari vuk i ne može se tako brzo kretati, tako da mu većina plijena pobjegne dok on zapuca. Kad god bi pogodio, čvrsto bi se osmjehnuo svojim velikim suhim usnama i pogladio bi me po glavi. Dao je i meni da zapucam, jer zna da to jako volim. Toga dana odlučih da ću svake druge nedjelje ići s djedom u lov.

Maks Obrvan, 6.f

DVA JABLANA

Ispred moje kuće
Kada sunce zalazi
Na jablanima se topi zlato.
Preljevuju se zlatni listići
U svenoj jeseni
Čekaju zimu da ih zaledi.

Jela Korica, 8.c

Jaslice, detalj, Mara Majić, 8.a

Dora i Flora

Bila jedna maca Dora,
A vlasnica joj je bila Flora.

Dora je okotila mačku,
A Flora joj dala značku.

Na toj znački piše
Da je Flora voli najviše.

Jurjana Bebić, 5.b

Tegla krastavaca, Mirko Arapović, 1.c

S Predolca se vidi grad

Čudesna šuma, Šime Barišić, 5.d

Subota je dan stvoren za izlete. Jednog lijepog jutra s prijateljima sam krenuo na Predolac. Stavili smo ruksake na leđa i krenuli. Popevši se na Predolac, sjeo sam na kamen, a pogled mi se zaustavio na panorami mojeg grada. Gledao sam krovove kuća, vrhove zgrada, zelenilo parka i igrališta. Odjednom poželjeh da sam slikar i da svu ljepotu prenesem na platno. Metković je grad u kojem odrastam i proživljavam djetinjstvo. Kao što Makarsku čuva Biokovo, Split Marjan, a Zagreb Sljeme, brežuljak Predolac ima pod sobom

najljepši grad na svijetu, krije sve njegove tajne, uspone i padove. Kad bi Predolac mogao pričati, otkrio bi nam toliko zanimljivih priča. Pod njim se Metković rodio i podno njega razvijao. Postojao je samo mali brežuljak i stari krovovi kamenih kuća. I kao da je svjestan toga, prkosno stoji i danas se naziva središtem grada i brižno čuva svoje potomstvo.

I na kraju znam da nigdje nebo nije ljepše od neba iznad moga grada, dok ga navečer okupanog mjesecinom ima Predolac.

Nikola Arnaut, 7.f

S Predolca se vidi grad

Na Predolcu sam. Ispred mene prostire se moj

Dan planeta Zemlje, Martina Kozina, 2.e

grad. Zelena rijeka mirno teče. Vesla trupica udaraju po njenoj površini. Most spaja njene obale. To je moja Neretva. Kuće se bijele posvuda, s obje strane rijeke.

Na lijevoj strani grada kroz zelena polja mandarina vijuga široka magistrala. Ispred mene stari krovovi Krnjesavca. Nešto dalje, u okruženju visokih zgrada smjestila se zelena površina igrališta NK NERETVE. U blizini je zgrada moje škole. Gle, vidim i svoju kuću! Znam da ima većih gradova, možda i ljepših, ali meni je moj Metković najljepši i najdraži.

Ante Tošić, 7.f

MOJA ULICA

Proljeće je preuzelo krunu od stare umorne zime kako bi mogla zasjesti na njeno prijestolje. Došuljalo se polako i prosulo šarene boje po vrtovima i livadama. Osvanulo je lijepo i sunčano jutro. Izišla sam na kućni prag i promatrala prirodu u svojoj ulici. Moja ulica poprima potpuno novi izgled. Više ne izgleda pusto, poput malih jezera spojenih stazama, već je obasjana suncem i smijehom djece. U mom vrtu drveće, koje je u jesen izgubilo svoje lišće, polako odijeva novo mlado ruho. Čuje se cvrkut ptica. Vraćaju se ptice selice s toplog juga, proljeće budi pčele i leptire. Prvi jutarnji leptiri lete s cvijeta na cvijet. Zlatno-žuti zraci blistavog sunca probijaju se kroz široke grane palme i obasjavaju ulicu. Taj veličanstveni sjaj daje ulici poseban izgled. Širi se opojni miris proljetnih zumbula. Meka zelena trava iznikla je iz plodne, kišom natopljene i suncem obasjane zemlje. Sva ta ljepota, opojni miris i blistavo sunce daruju toplinu našim srcima i mami nas van. Ulica koja je dosada bila pusta, i kojom bi samo ponekad projurio poneki

Pejsaž, Matej Erceg, 7.a

automobil ili žurno prošao kakav prolaznik, sada je puna vesele dječice. Promatram prolaznike koji uživaju u toj beskrajnoj ljepoti proljeća, lica dječice koja se igraju, čak i koji se s osmijehom na licu vraćaju iz škole. Proljeće je kao čarolija. Volim proljeće u svojoj ulici, cvrkut ptica, opojan miris prirode i toplinu sunca.

Dora Lojpur, 5.b.

SPORTSKE SKRIVAČICE

Pažljivo čitajte rečenice-svaka krije jedan sport:

U zoru komet pade. Kraj slikara teče mirna rječica. Nezgodne su te niske loptice! Što su rekli za njezinu piruetu? Uhvaćen je kokošar kao kradljivac. Putujemo u Zabok s ocem. Brat leti ka kumovima. Kirurg odgađa njegovu operaciju. Oni znaju dobre zahvate. Svi slave slanje rakete na Mars. Mnogo metara pretrčalo je krilo.

OSMOSMJERKA

U mreži osmosmjerke treba pronaći i zaokružiti 28 riječi koje su na popisu. Naposljetku će vam preostati četiri slova koja čitana vodoravnim slijedom daju konačno rješenje:

BRANIK, DOKAZ, IZBORNIK, KARDINAL, KOLOR, KVORUM, MASLO, ODRON, OKLOP, OLOVO, OLTAR, ORLON, OVČAR, PATNJA, PORAZ, POSAO, PRADO, PRASAK, PROPUH, PRORED, RISNJAK, SIVONJA, STILO, ŠKRBA, ŠOGOR, TOČKA, VOZILO, ZASUN

Luka Barbir, 6.a

A	M	P	D	E	R	O	R	P
B	R	A	N	I	K	A	H	M
R	A	T	S	A	T	O	U	K
K	L	Nj	S	L	A	R	P	A
Š	A	A	O	K	O	L	O	R
K	R	A	Č	V	O	O	R	D
P	O	L	K	O	I	N	P	I
A	Š	P	V	Z	A	S	U	N
K	N	O	L	I	T	S	O	A
Č	L	R	G	L	E	R	O	L
O	Z	A	K	O	D	A	R	P
T	I	Z	B	O	R	N	I	K

OVO 100% NE ZNATE

- ◇ više od 480 milijuna ljudi igralo je monopoli
- ◇ djeca zijevaraju prije nego što se rode
- ◇ kečap se u početku prodavao kao lijek
- ◇ električna jegulja može proizvesti napon dovoljno jak da ošamuti konja
- ◇ nitko ne zna koje su boje bili dinosauri
- ◇ prašina iz Afrike može stići sve do Floride

U koji razred idu ovi učenici?

**SIME RAZDOR
TEREZA SRDIŠ
MIRZA DERDES
PETER ZIDAR**

JESTE LI ZNALI?

- da se u rečenici „The quick brown fox jumps over the lazy dog” koriste sva slova engleske abecede?
- da su šanse da se rodite 29 veljače 1:1461?
- da na Uranu i ljetu i zima traju po 21 godinu?
- da u prethodnih 4000 godina nije pripitomljena niti jedna životinja?
- da je od svakih 200 ljudi jedan psihopat?
- da se u Kini 20. rujna obilježava kao dan „Volite li svoje zube”?
- da je električni stolac izumio jedan zubar?
- da u Nizozemskoj možete platiti kaznu ukoliko ne uzmete košaru u supermarketu?
- da se poslije svoje 30-e ljudi postepeno smanjuju?
- da komarci imaju jezik?
- da je jedan čovjek štucao punih 68 godina?
- da se grad Tokio prije zvao Edo?
- da postoji mjesto u SAD-u koje se zove Hell (Pakao)?
- da je Elvis Presley bio opsjednut pranjem svojih zubi?
- da se svake godine na svijetu približno 3000 ljudi uguši?
- da su jabuke podrijetlom s Bliskog istoka?
- da žene u prosjeku žive 7 godina dulje od muškaraca?
- da u prosjeku 100 ljudi godišnje umre od gušenja kemijskom olovkom?
- da dešnjaci u prosjeku žive 9 godina dulje od ljevaka?
- da 13% Amerikanaca vjeruje da je Mjesec jednim dijelom načinjen od sira?

odabrala: Iva Jerkić 7.a